

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 17/2011

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 12.03.2012. године

Председник већа отвара заседање, објављује састав већа и предмет главног претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће поступа у саставу следећем: Ја сам председник већа, судија Винка Бераха-Никићевић, чланови већа су: Снежана Гаротић-Николић и Растко Поповић.

Предмет главног претреса је ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног закона Савезне Републике Југославије који је стављен на терет оптуженима Будисављевић Чеди, Малиновић Мирку, Богуновић Милану и Груичић Богдану.

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес дошли:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић.**
- **Присутни су оптужени: Чедо Будисављевић, Малиновић Мирко, Богуновић Милан и Груичић Богдан.**
- **Присутни су и браниоци оптужених адвокат Лукић Милан, Ђорђе Дозет, Ђорђевић Горан, Давдов Страхиња и Елек Милан.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Главни претрес ЈЕ ЈАВАН.

Председник већа упознаје присутне учеснике да се врши аудио снимање главног претреса и да препис тонског снимка представља саставни део записника о главном претресу.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ОПТУЖЕНИХ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких измена у вашим личним подацима?

Оптужени Чедо Будисављевић, Малиновић Мирко, Богуновић Милан и Груичић Богдан сагласно изјављују да нема измена у њиховим личним подацима.

Председник већа УПОЗОРАВА оптужене да пажљиво прате ток главног претреса, да су дужни да предлоге за извођење појединих доказа изнесу одмах, а у најкраћем року по сазнању да је њихово извођење потребно.

Председник већа УПОЗОРАВА оптужене и на следећа права у смислу члана 68. 70 ЗКП и то да оптужени има права да се изјасни о оптужби, да нису дужни да ништа изјаве и да ускрате одговор на поједина питања, да слободно изнесу одбрану, да признају или не признају кривицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вам овако све говорим ова права која су предвиђена новим закоником. Први пут сада примењујемо Законик о кривичном поступку је нов. тако да морам све да унесем која су ваша права и које су дужности.

Имате права да прикљупате доказе за своју одбрану. Затим, дужни сте да се одазовете на позиве суда као и да обавестите суд о промени адресе пребивалишта и боравишта. Такође, оптужени имају права да износе чињенице и да предлажу доказе у своју одбрану, да постављају питања саоптуженима, сведоку, вештацима као и да стављају примедбе и дају објашњења у вези са изведеним доказима.

Да ли сте разумели ове поуке оптужени?

ИЗЛАЖЊАВАЊЕ ОПТУЖЕНИХ
у смислу члана 391 ЗКП

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Чедо Будисављевић, хоћете стати молим Вас овде. Да ли сте оптужбу разумели?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добар дан поштовано судско веће. Потпуно сам разумео оптужбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало молим Вас. Само мало молим Вас прескочила сам нешто. Вратите се молим Вас. Излагање оптужбе претходно иде.

У смислу новог ЗКП заменик тужиоца за ратне злочине изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поштовани, председнице већа, ја сам се већ на претходном припремном рочишту у смислу члана 349, извршио сам излагање из оптужнице описа дела из којег произилази законско обележје кривичног дела законски назив кривичног дела и тако даље и рекао сам том приликом да ја остајем у целини при оптужници која је прецизирана на последњем претресу који је претходне године у марту месецу био 08.03.2011. године. Уколико сматрате да треба да тај опис прочитам сад, ја ћу то сад учинити, ако не можемо се задржати на овоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, како хоћете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако су сви упознати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Нема потребе.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је прочитана оптужница Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ-6/10 од 25.06.2010. године, а која је и прецизирана, је ли тако 08. марта 2011. године.

ИЗЈАСЊЕЊЕ ОПТУЖЕНИХ у смислу члана 392 ЗКП

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите оптужени Чедо Будисављевић. Да ли сте разумели сву оптужбу?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да се изјасните о оптужби? Претходно да Вас упозорим да нисте дужни да се изјасните о оптужби и нисте дужни да одговарате на постављена питања.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Него да вам кажем ја сам на припремном рочишту указао на неке ствари што по мени нису никако логичне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само реците да ли желите да се изјасните о оптужби?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желите?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили кривично дело?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Признајете да сте извршили? Добро. Можете сести. Малиновић Мирко.

ОПТУЖЕНИ МАЛИНОВИЋ МИРКО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вас су иста ова упозорења, да ли сте разумели оптужбу?

ОПТ. МАЛИНОВИЋ МИРКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Малиновић Мирко изјави да је оптужбу разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да се изјасните? Значи, можете и да се не изјасните, то је Ваше право?

ОПТ. МАЛИНОВИЋ МИРКО: Не знам. Као до сада што сам се изјашњавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Изјашњава се као у досадашњем току поступка, с тим што сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја морам да Вас упозорим на то, први пут сте рекли да ништа Вам није познато, да нисте извршили кривично дело. Сад на шта мислите, на шта се изјашњавате да се не сећате или да нисте извршили?

ОПТ. МАЛИНОВИЋ МИРКО: Као на оном претресу што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Остаје код изјашњења и на припремном рочишту и на претходним главним претресима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете сести.

ОПТУЖЕНИ БОГУНОВИЋ МИЛАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели оптужбу?

ОПТ. БОГУНОВИЋ МИЛАН: Разумео сам оптужбу и потпуно се слажем с оптужбом, само што бих додао да не признајем да сам пуцао, односно да сам кривац у било којем случају у вези ове оптужнице што ме терети. Значи, нисам пуцао у никога, нити сам суделовао у убиствима породице

██████████

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Богуновић Милан изјави да је оптужбу разумео, да жели да се изјасни о оптужби, с тим што наводи да не признаје

извршење кривичног дела у смислу да није пуцао ни у једног члана породице [REDACTED], а признаје да је пасивно учествовао у извршењу кривичног дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете сести.

ОПТУЖЕНИ ГРУИЧИЋ БОГДАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Да ли сте разумели оптужбу?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Груичић Богдан изјави да је оптужбу разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да се изјасните о оптужби?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Жели да се изјасни о оптужби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, упозорени сте да нисте дужни да се изјасните о оптужби и нисте дужни да одговарате на постављена питања. Је ли тако, је ли Вам то јасно?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили кривично дело?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Нисам извршио кривично дело, у никога нисам пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Груичић Богдан изјави да не признаје да је извршио кривично дело које му је прецизираном оптужницом стављено на терет, да није ни у кога пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваше присуство да ли признајете?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Присуствовао јесам био по наредби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Али изјави да признаје да је био присутан по наредби приликом извршења кривичних дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сести.

Председник већа објављује почетак доказног поступка у смислу члана 394 ЗКП.

ИЗНОШЕЊЕ ОДБРАНЕ

Председник већа поучава оптужене да се могу изјаснити о свим околностима које их терете, да оптужени могу износити све чињенице које им иду у корист и

Председник већа након тога позива оптужене да изнесу одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Чедо Будисављевић изволите, хоћете изнети своју одбрану?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно, како да нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите испричајте нам укратко шта се све то десило, како је дошло до тога да се изврши ово кривично дело?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: До извршења кривичног дела је дошло на директну иницијативу, односно наређење ондашњег начелника Државне безбедности Душана Орловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете у неометаном излагању изнети Вашу одбрану.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја могу да поновим све оно што сам почео и до сада које је потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите како је дошло до тога.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Дошло је до тога да су породица [REDACTED] ухапшена по наређењу, било је више ту наређења, постојало је наређење и од Душана Орловића, с једне стране, постојало је наређење од ондашњег команданта Територијалне одбране Милана Мићке Мирића за привођење породице [REDACTED] једног дела, постојало је наређење од Вуњака исто, не могу сад да се сетим тренутно имена, био је пуковник тадашњи, ондашњи пензионер, али пензионисан је, односно опет је био активан код нас у нашим тим чеким снагама. [REDACTED] су деловали против једноставно људи који су тамо живели против наше те борбе да тако кажемо, деловали су тим начином да су податке које су прикупљали са терена конкретно са Личког Осика, или Теслинграда, установили смо, 'ајде да кажемо Лички Осик, прикупљали су те податке, прикупљали су их лично они, њихова комплетна фамилија и те податке су прослеђивали путем радио станице

непријатељу. Како смо то установили, установили смо то из разговора после привођења, а самим тим смо пронашли и радио станицу код породице [REDACTED] у засеоку сад тамо где су живели у једној кућици. Након проналажења радио станице пронађен је план јављања и план, односно оперативног рада кад су чланови породице [REDACTED] контактирали са непријатељским снагама. Након све те обраде наше полицијске, након испитивања од стране нас, од стране војно-безбедносне агенције, од стране припадника из полицијске, односно станице милиције Грачац инспектора, сви ти подаци кад су обрађени. О разговору са породицом [REDACTED] као представник Станице јавне безбедности, односно Станице полиције, милиције Грачац разговарао Дане Сурла, инспектор. Тај инспектор који је нажалост данас покојни, није међу живима, он је све податке обрадио заједно с нама и проследио је директно исто у Грачацу, тако да и наша подручна та надлежна, да тако кажем управа је била обавештена у Грачацу, под којим смо ми били фактички, наша станица милиције у Личком Осику. Након свега тога су подаци исти такви прослеђени директно на сто Државне безбедности у Книну, односно на руке шефа Државне безбедности одашње САО Крајине Душана Орловића. Након разговора и након упознавања са свим тим, а један део породице [REDACTED] већински четворо људи их је било ухапшено, док је њихова мајка [REDACTED] била остављена у тој викендици, да тако кажемо, да се види да ли ће с ким да успоставља контакте с непријатељем и друге неке ствари, да ли ће нешто да се ради у вези тога. Након свега тога тамо у том Книну код Душана Орловића канцеларије одлучено је да се та породица ликвидира. Директно наређење, додуше усмено, сам добио од начелника Државне безбедности Душана Орловића. Приликом добијања наређења од Душана Орловића враћам се у Лички Осиак и то исто саопштавам другим саопштеницима који су са мном.

Једне вечери у месецу октобру одлазимо до куће [REDACTED] – ја, Малиновић и Богуновић. Након кратког разговора са [REDACTED] где она покушава да једноставно свој живот спаси, јер претпоставила је како наивно се [REDACTED], пре тога се исто долазило у њену кућу с намером претреса који је рађен. Вадим пиштољ аутоматски „Шкорпион“ и пуцам у [REDACTED]. За то време Малиновић и Богуновић стоје у дворишту, односно крај врата те куће. Након ликвидације [REDACTED] проналазимо неке старе чаршафе, крпе, тако нешто и неку петролејску лампу или флашу са петролејем и заједно палимо тал већ леш [REDACTED] односно читаву кућу. Након тога се враћамо у Лички Осиак и пар дана након тога иста судбина је задесила и осталу породицу [REDACTED], остали који су били у притвору код нас у Личком Осику.

Пре тога прво наређење сам добио, прво наређење, први пут га нисам ни испунио, односно послушао, вратио сам се, разговарао шта, како, после тога након неких отприлике недељу дана сам се вратио исто у Книн код истог тог Душана Орловића где сам у разговору с њим му рекао да нисам ту направио шта је он захтевао. Кад ми је он рекао: „немој да ти ја више понављам, нема ту више шта да се прича, узми пар људи, ликвидирај, односно стрелјај те људе“. Тако смо и поступили.

Већ поступак знате, већ смо га објашњавали како смо људе, људе смо заузели, ставили смо у комби марке „ТАМ“ фургон и одвезли смо их до путног правца за Шврачково Село до јаме „Голубњача“ где смо их стрелјали. Изводили смо једног по једног, извели смо најпре [REDACTED] у кога смо пуцали Малиновић и ја, после [REDACTED] у кога пуцамо ја, Малиновић и Груичић. Након тога [REDACTED] у кога пуцамо ја, Малиновић, Груичић и Новаковић. Након тога и [REDACTED] кога пуцамо нас четворица, плус Богуновић пети који је пуцао из мог пиштоља резервног марке „762 TT“.

Након тога се враћамо у Лички Осик и настављамо даље са задацима. Наравно да о свему томе извештавам и мог ондашњег претпостављеног првог командира Станице милиције Лички Осик, Наранчић Радомира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте завршили са изношењем одбране. Да ли има још нешто да наведете?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У вези овог случаја не. Конкретно овога једино могу да се изјасним на околности оптужнице, ако могу. По мени оптужница није, првостепена, односно оптужба, односно пресуда и та комплетна оптужница добро заснована. Није заснована из разлога тога што [REDACTED] нису били цивили, [REDACTED] су били наоружани са војним оружјем и задужени. То непобитно можемо да установимо из изјава сведока, првенствено Мићке Мирића који је у ондашње време био командант Територијалне одбране где исти сведок наводи да су били задужени са оружјем и имали ратни распоред у чети у Кули, чак и наводи командире чета Мићку Сурцуковића и Данила Ловрића. И по мени онда не могу да буду цивили, јер колико ја видим да ме терети више то што су били цивили, а опет из свега овога досадашњег процеса, поступка може да се тврди да нису били цивили. Самим тим ни оштећене две жене, те женске особе [REDACTED] исто да ли се можда вети под цивили или не, то је сад дискутабилно, јер и сами члан 5 Женевске конвенције говори да ако су лица судјеловала или имала назнаке о непријатељствима или сарађивала, или да ли је из тог, да не цитирам, протекло нешто што је направило штету другој страни не могу бити цивили, а ако лица ради шпијунажу, ако раде за непријатеља како да буду цивили. Прва ствар.

Друга ствар исто из оптужнице произилази, односно првостепена пресуда није обухватила у целости да је наређење дошло из Книна, а да поткрепим ову моју изјаву, има изјава сведока Милана Јакшића који је овде сведочио, који је у ондашње време исто био инспектор Станице милиције Грачац где он говори, цитираћу „сећам се да ми је Будисављевић рекао да му је Орловић наредио ликвидацију [REDACTED] постоји у транскрипту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то би било све?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мање-више да за сада, па ако нешто ми се учини да би требало да кажем ја ћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно Ви имате на то право. Најпре Вам питања поставља Ваш бранилац. Изволите, да ли имате питања?

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Да ли остајете код [REDACTED] изјаве које сте дали у досадашњем току поступка?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Да ли знате ко је донео, значи ко је донео наредбу о хапшењу, не о ликвидацији него о хапшењу?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наредба о хапшењу је дошла од Вуњак, не могу да се сетим имена. Вуњак Драган, сина Вуњак не могу да се сетим име и од команданта Територијалне одбране Мићка Мирића.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Шта значи дошла је, да ли сте Ви од њих чули или су је они донели изворно?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па у разговору са њима та одлука је донешена.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Ко је донео?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Донео је Мићко Мирић, а између осталог и Душан Орловић је исто наредио да се приведу та лица.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Ко је спровео наредбу о хапшењу?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наредбу о хапшењу су спровели, људи који су били код мене у јединици и људи који су били прикључени тамо нашој Територијалној одбрани.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Јесте ви ухапсили њих?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не. Кад кажете ја, мислите на мене лично?

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Можете само још једном прецизно имена само ко је знао за постојање сад наредбе о ликвидацији?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: За постојање наредбе о ликвидацији је знао првенствено мој први претпостављени директни командир ондашње

станице милиције Лички Осик Наранчић Радомир Рашо и знали су људи који су са мном суделовали у тој ликвидацији, значи Малиновић, Груичић, Богуновић, Новаковић.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Да ли је још неко знао?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Знао је и ко је наредио Душан Орловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немате више питања? ~~Далје питања?~~

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, заменик тужиоца за ратне злочине да ли Ви имате питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам питања. Рекао је окривљени да остаје при свему што је рекао у досадашњем току поступка, што данас експлицитно није навео. Шта је он тада био у то време у Личком Осик у или Теслинграду?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сам у то време био командир јединице за специјалне операције и заменик командира Станице милиције Лички Осик.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Рекли сте да сте Ви саопштили, да сте Ви рекли овим осталим саокривљенима да сте добили наредбу да се ликвидирају ~~они~~. Шта су они Вама рекли на то?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ништа, осим тога да ћемо то направити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто сте се Ви одлучили баш за њих?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: За кога мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да њима то кажете да се изврши то дело, зашто нисте одлучили да то урадите с неким другим него баш с њима?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: С њима сам се интензивно и дружио свакодневно у станици милиције Лички Осик.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви те људе знали од раније?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У каквим сте били односима?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Одличним, одрасли смо заједно сви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали поверење у те људе?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то разлог зашто сте се одлучили да с њима урадите то што сте урадили?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Може да се каже да је један од разлога и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте били најпре код куће ~~они~~ да сте урадили то што сте урадили. Реците зашто су ова двојица што су била са Вама остали напоље Малиновић и Богуновић, зашто су они остали у дворишту?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Првенствено смо дошли из разлога тога из кога смо дошли да ликвидирамо [REDACTED], а друга ствар остали су у дворишту јер то већ смо прије објаснили у претходном поступку да је та кућа била на самом рубном подручју где су биле непријатељске хрватске снаге, значи пар стотина метара ту је одмах шума и ту нико није могао да забрани једноставно, нико није могао да претпостави кад могу да наиђу непријатељске снаге, једноставно због држања страже и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви њима рекли у случају да се запуца шта ће они да ураде или шта треба да ураде?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, конкретно нисам рекао шта ће да ураде, али то су људи који су тамо били, а тамо је код нас свакодневно борба се водила и претпоставка да знају шта ће да ураде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте у једном тренутку, добро то је констатација Ваша, кажете „они нису били цивили обзиром да су се бавили шпијунажом“, а шта бисте Ви рекли за њих, како бисте Ви њих одредили, да ли су они били берци или шта су били они тада, ратни заробљеници, шта по Вама?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: По мени? По мени, ја сам рекао и инсистирам на томе да нису били цивили, јер по мени је цивил, ако питате конкретно за моје мишљење за цивиле, цивил је онај који нема оружје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто Ви кажете да сте добили наредбу од Орловића да се ликвидирају чланови породице [REDACTED], реците ми када сте Ви ту наредбу пренели овде саопштенима Богуновићу, Груичићу и Малиновићу, Новаковићу, када сте Ви пренели ту наредбу?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сам ту наредбу што је дошло до Орловића прву наредбу коју нисмо поштовали пренели одмах кад сам дошао из Книна, а то је било пре ликвидације десетак дана, седам дана значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу када је [REDACTED] ликвидирана, када сте ту наредбу пренели?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У односу на [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па седам дана пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седам дана пре тога? Да ли је пренета наредба само за [REDACTED] у том моменту или сте тог момента саопштили да треба и остале чланове породице [REDACTED] да буду ликвидирани?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Разумем. Наредба је пренешена комплетна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У својој одбрани сте навели да су Малиновић и Богуновић били крај врата када сте отишли до куће у којој је боравила [REDACTED]. Да ли су они тад били наоружани?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мислите на Малиновића и Богуновића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су наоружани? Да ли је Богуновћ имао руку у гипсу?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Богуновић није имао руку у гипсу, Богуновићу је био само сломљен до мали прст леве руке, слом или повређен, нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао руку у гипсу?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Колико ја знам није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како је држао оружје?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Како ја имам, ево сад да сам ја Богуновић, који имам замотан прст леве руке, шта ми то смета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас да то објасните, него како је у том моменту испред куће држао оружје, испред куће [REDACTED]?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сам био у кући, не знам како је он држао у том моменту, како је држао у том моменту, а Ваше питање је било да ли је имао оружје. Мој одговор је да имао је оружје. Како га је држао ја стварно не знам, ја сам био унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље кажете да сте након тога нашли флашу, да сте запалили флашу бензина или петролеја, да сте запалили кућу, а када Малиновић и Богуновић у том моменту улазе у кућу, пошто кажете у множини да сте сви заједно запалили, када су они ушли и како је дошло до тога да они уђу у кућу?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Кад су чули пуцњеве, кад су чули пуцњеве кад сам ја убио [REDACTED] онда су и они ушли у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто су ушли у кућу? Дали су они негодовали што сте Ви убили [REDACTED]?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, наравно, како да негодују кад па ми смо с том намером и кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Вам нешто говоре, улазе у кућу, да ли кажу нешто?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Нема шта да говоре, заједно тражимо те крпе неке старе чаршаве и неко средство да запалимо и то и радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како они знају да и они треба да траже те крпе и флашу да запалите, како знају, да ли им Ви говорите да треба да се запали или како је дошло до тога?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја говорим, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви говорите?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неко побунио против тога?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко негодовао?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сад у једном моменту рекли да су [REDACTED] који су лишени живота били цивили и да су они били наоружани. Ја морам да Вам предложим.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја морам да Вас исправим, извините. Ја нисам рекао да су били цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нардон, ја сам погрешно рекла, него да су били наоружани, да нису били цивили и да су били наоружани. Ја ћу Вам предложити Вашу одбрану, само да видим од ког датума, то је одбрана коју сте дали код истражног судије Окружног суда у Сомбору 01. марта 2010. године и где сте изричито овако рекли: да они нису хтели да се укључе нигде, да нису хтели да узму оружје и да Вам је све то било чудно. Значи, рекли сте да нису хтели да узму оружје. Откуд сад кажете да су били наоружани?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја се тачно сад не сећам, ако сам изјавио то, не кажем да то сад нисам изјавио, али то да нису имали оружје говори то да су имали оружје, говори исти командант Територијалне одбране који зна да су били задужени, имали ратни распоред по чети у којој си.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите сада команданта Територијалне одбране, ја питам Вас, Ви сте тада изричито рекли да они нису били наоружани, а сад кажете да су били наоружани?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја ћу сад да Вам поновим, ја тачно знам колико комада оружја су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ја Вас питам да објасните разлике у Вашим исказима, само то. Зашто сте тад рекли да Вам је чак и било чудно да нису хтели нигде да се укључе, да нису били наоружани, а сад кажете да су били наоружани. Значи само разлике у тим исказима.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Није то мени само било чудно, то је било чудно свим људима тамо, а то разлика у исказу, не знам, не могу, једноставно можда сам ја ту збогнесећања нечега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете то да објасните?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не могу, ето само тај ето моменат не могу да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте отишли код Груичић Богдана, реците како је дошло до тога, шта сте Ви њему рекли у кући, да ли је он пре тога знао да Ви треба да ликвидирате преостале чланове породице [REDACTED] или није знао?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Знао је, зато што, ја сам и поновио мало пре да сам ја обавестио све људе који су деловали у томе о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На недељу дана пре него што је [REDACTED]?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Тако да кажем пет, шест, седам дана, ја сад не могу да прецизирам тачно да ли је то било пет дана или је шест или је седам. Двадесет година је прошло и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дошли сте, значи сви сте заједно дошли, је ли тако, Богуновић, Малиновић, Новаковић, је ли тако, сви сте заједно дошли?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта му тад говорите?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па говоримо да идемо да узмемо [REDACTED] из притвора, да идемо да их одвеземо тамо где смо се договорили, са тим возилом. Возило је било код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте се већ претходно договорили где ћете их водити?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ми смо се договорили пре још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они знали у том моменту, тада када сте сви дошли да ће баш те вечери бити они ликвидирани?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада споменули да их водите у затвор?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каменицу, Книн?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: То сам једном рекао њима да умирим њима, да немају они панике кад смо дошли да их изводимо из затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неко супротставио тада када сте дошли по Груичића, да ли је неко рекао да не жели да учествује у томе?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мислите од оних који су са мном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је рекао Груичић?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Груичић је рекао да не зна да ли има нафте или нема, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да се њима селотејпом лепе, да им везујете руке, да им уста левите селотејп траком, како је дошло до тога?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Дошло је до тога што не би било реално да их уводимо навезане и без да их залепимо с нечим, једноставно да их онемогућимо за неке бекство или тако нешто пошто су, претпостављали смо пошто је мрак и водимо тамо где је такав терен какав је, можда би неко искочио или ко зна шта. Једноставно да их онемогућимо за неко бекство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми у случају да сте требали да их одведете кући, како би то изгледало, да ли бисте их везали?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Нажалост нисмо их требали водити кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У случају, ево ја Вам кажем хипотетички, да сте требали да их возите кући, по правилима, да ли би их тада везали или би нормално седели, не би били везани, то ми мало објасните?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам да ли бих могао и хипотетички да Вам одговорим на то питање, пошто то уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо овако по правилима неким, не можете конкретно да одговорите али рећимо да је неко био лишен слободе, да је после временом дошло до тога да треба да се они пусте, да је утврђено да нема, да је без основа да су лишени слободе, да ли бисте тада њих везали и водили до куће?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Вероватно да не би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било неко правило?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па није тад правило и није неко да је постојало правило, вероватно да не би, али ако се неко ослобађа хипотетички и ако мене пусте данас, сутра, неће ме везати, валда ће ме пустит неvezаног или било кога другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Речите ми тада у том моменту, Богуновић, значи одлазите у затвор по [REDACTED], да ли је тада Богуновић наоружан?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мислите те прилике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те прилике да.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не могу да прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мислим да је имао пушку али не могу да прецизирам, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада имао руку у гипсу?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се овде сећате код [REDACTED] да није имао?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па зато што ми је то било упечатљиво, то после се не сећам, ја не знам стварно, ја не знам колико је он дана имао гипс, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али углавном је ли имао или није имао гипс?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па ја претпостављам да је и онда имао гипс исто, али нисам сигуран, ја кажем да нисам сигуран, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дрбто, када сте дошли.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам ја уопште да ли је он имао гипс или је то био неки, ја не знам стварно, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли имао неки повез, можда није гипс, можда је неки повез?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па можда је имао неки повез, нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можда, да ли Ви знате, је ли имао?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Имао је, замотан је прист имао, ја сад не знам је ли то био гипс, је ли то била лонгета, је ли то био завој, стварно не знам. Мислим не знам, не могу конкретно да Вам кажем шта је било, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тада када сте дошли до.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Или евентуално да је и имамо гипс, вероватно да је имао гипс на једном прсту, не знам да ли због једног прста замотава се читаву руку у гипсу, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли до јаме, реците ми да ли сте Ви могли сами да лишите сва она лица?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно да нисам, како ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па не могу, како ја могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако изводите једног поједног?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јед не можете у једном по једног да пуцате Ви?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па хипотетички могу како не, могу да пуцам и у сто једно по једно ~~једно~~ се каже, али није то једноставно било тако извођајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто кажете могли сте да пуцате и у сто, а зашто су морали сви они да пуцају, да ли им је речено, да ли сте им рекли?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па ја и јесам рекао, стаћемо сви, тако ћемо и да направимо, наравно да сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет Вас питам да ли постоји, значи не знам, да ли постоји правило да када се неко изводи и треба да се стреља или да се лиши живота, да сви морају да пуцају или не, да ли је то неко неписано правило?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У принципу се увек стрељачки строј формира од више људи, чак у неким случајевима онај ко наређује не пуца, али у овом случају ја сам пуцао, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците сада кад кажете прво сте извели [REDACTED] и истовремено пуцате Ви и Малиновић.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што други нису пуцали?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па једноставно тако се задесило да је тако испало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се обратили другима да сви пуцају у [REDACTED] или не?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, не, нисам, били смо најближи Малиновић и ја и ми смо пуцали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је дошло до тога да се Вама када сте Ви пуцали, мало ми је нејасна та ситуација, када Ви пуцате у [REDACTED] кажете да се заглавио, да Вам се заглавио „шкорпион“.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, у ком моменту се Вама заглавио „шкорпион“, да ли када сте пуцали у [REDACTED] или кад, не знам, кад се?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мени се „шкорпион“ заглавио приликом покушаја пуцања. Приликом, односно задњег пуцања у [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви практично нисте могли да пуцате у [REDACTED] јер Вам се заглавио пиштољ?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је дошло до тога да Ви дате пиштољ Богуновићу?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Зато што је Богуновић стајао близу мене и ја сам му дао, извадио пиштољ и рекао ево ти пиштољ пуцај ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је он морао да пуца ако сви ви пуцате?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па није он морао, он није морао. Ја не кажем да је морао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде преформулисаћу другачије. А зашто сте му дали, ако сви ви пуцате, што има потребе Богуновић да пуца, ако сте сви ви пуцали у [REDACTED]?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: То питајте њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што то мало јесте нејасно. Кажете извели сте на крају [REDACTED], пуцали су Малиновић, Груичић, Новаковић, Богуновић и Ви.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто ако сви пуцате баш морате да дате Богуновићу пиштољ да и он пуца? Објасните да ли је то правило, зато Вас ја питам, јер из овог извлачим закључак, да ли је ту постојало неко правило?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Правило није, а у принципу да, ако се иде на тако на шта се иде, то није обичан, то није свакодневно што се ради, то је тако што се ради испало, испало би да је правило неко да по томе, да су сви укључени. Можемо да га подведемо под правило али не морамо, ако сте хтели да Вам прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете сести.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пардон извињавам се. Изволите питања.

АДВ.БОРЉЕ ДОЗЕТ: Кад сте говорили о том разговору у Книну са Орловићем, мислим да сте рекли овако да вам је наредио „узми пар људи и ликвидирај заробљене“.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Тачно.

АДВ.БОРЉЕ ДОЗЕТ: Да ли је он рекао којих пар људи и шта значи, како си ти то схватио „узми пар људи и ликвидирај“?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, не, он није прецизирао да ли ће то бити конкретно људи који су самном били у јединицу, да ли ће то бити људи, њега није занимало ко ће да буду ти људи, него само да се направи то што је он наредио а ко ће то бити конкретно није га занимало, нити је он прецизирао кога.

АДВ.БОРЉЕ ДОЗЕТ: На питање тужиоца изјаснио си се ко је био упознат са тим наређењем.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

АДВ.БОРЉЕ ДОЗЕТ: Ко преноси то наређење за ликвидацију [REDACTED]?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја.

АДВ.БОРЉЕ ДОЗЕТ: Ко преноси осталим људима који су учествовали у томе?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Исто ја.

АДВ.БОРЉЕ ДОЗЕТ: Ко одлучује који ће људи учествовати у ликвидацији?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Исто ја.

АДВ.БОРЉЕ ДОЗЕТ: Ко одлучује о времену ликвидације?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Е ту већ заједно одлучујемо.

АДВ.БОРЉЕ ДОЗЕТ: Ко одлучује о месту ликвидације?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Исто заједичко.

АДВ.БОРЉЕ ДОЗЕТ: Војнички баш не би ишло тако, али нема везе. Рекао си овако „у већини случајева онај ко наређује не учествује у стрељању али ето ја сам учествовао“.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да рекао сам.

АДВ.БОРЉЕ ДОЗЕТ: Да ли ту реченицу могу схватити тако да си ти тај који наређује осталим који су учествовали у ликвидацији?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сам већ прије се изјаснио да то ја, ја сам добио, ја, изричито наредбу из Книна и ја сам је спровео, али да сам наредио идеш ти, та, ти, под неким да буде проблем да ако не послуша неко наређење не. Ја сам истакао да је то било на нашој другарској основи, зашто на другарској, зато што смо били дугогодишњи сви пријатељи, сви познаници, сви смо се знали а свакодневно смо били тамо где јесмо били, мислим на Стапину милицију у Личком Осику.

АДВ.БОРЉЕ ДОЗЕТ: Дакле да ли си према осталима окривљенима ти био тај који је наредио ликвидацију?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја према осталим окривљенима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја морам да реагујем зато, ни једног тренутка Чело Будисављевић оптужени није рекао да је он наредио, него су се договорили, заједнички су се договорили како, на који начин ће извршити ликвидацију, значи нема наредбе да је Чело наредио.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја то и говорим.

АДВ.БОРЉЕ ДОЗЕТ: У сваком случају Ви као председник већа имате право да интервенишете на овај начин, ја наравно ни у једном моменту нисам рекао да је Чело изјавио ја сам наредио томе. Ја такође знам због чега Ви сад сте тако реаговали, али ја сам само покушао да протумачим реченицу коју је мало пре човек изјавио „у већини случајева онај који наређује не пуца, али ја сам пуцао“.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У већини случајева онај ко наређује отварање ~~палубе~~ ~~палубе~~ палубе.

АДВ.БОРЉЕ ДОЗЕТ: А ко је наредио отварање палубе?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па нисам је ја наредио, кад смо постројили кога смо постројили пуцали смо што се каже самоиницијативно, подигло се оружје, никоме ја нисам, ја нисам командовао ником од ових тројице, односно четворице, рачунајући Горана пуцај сад, ником.

АДВ.БОРЉЕ ДОЗЕТ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то наредио палубу, да ли Ви то говорите у конкретном случају наредио.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У конкретном, у конкретном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или говорите уопште онај ко наређује он не пуца?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Гледајте, свако право има изузетак па тако и то, у принципу кад се формира стрелачки строј онај ко командује стрелачким стројем не пуца у принципу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам тако разумела да сте Ви у принципу говорили онај који нареди.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У принципу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у конкретном случају?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Конкретно за овај случај сам и ја пуцао кажем, али кажем исто тако, истичем да нисам ја наредио, значи нисам ја постројио и рекао е сад један, два, три пуцај, него смо ми значи, тако како смо пуцали и истичем да ја нисам имао према никоме наредбодавну улогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Зато сам истакао да смо се сви на другарској основи тако и нашли и о томе смо разговарали јер никоме ја у ствари нисам ни формацијски надређен, осим евентуално у једном случају Груичићу.

АДВ.СТРАХИЋА ДАВИДОВ: Да ли су људи који су хапсили ~~Р~~ Ваши људи?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Кад мислите, кад кажете моји на кога мислите конкретно јер ту се пуно провлачило ко, шта, како, на кога конкретно? Можете Ви да конкретизирате а ја ћу Вам конкретан одговор дати.

АДВ.СТРАХИЋА ДАВИДОВ: Ви користите синтагму „моји људи“, шта то подразумева моји људи, ко су Ваши људи?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Првенствено кад кажем, кажете „моји људи“, мислим на то људи који су дошли са мном из Книна. На то првенствено мислим, а не могу да кажем да ови људи нису моји људи и они су моји људи, али првенствено значи мој одговор на Ваше питање би био кад употребим реч моји људи мислим конкретно на онда моји људи који су дошли са мном из Книна са обуке, значи та моја јединица.

АДВ.СТРАХИЋА ДАВИДОВ: Можете ли мало појаснити како сте то заједно одлучили о времену и месту извршења дела?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Како да не бих могао.

АДВ.СТРАХИЋА ДАВИДОВ: Тај процес договарања?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Процес договарања је кренуо значи кад сам ја рекао то шта је мени наређено да се направи, тад смо у тој истој нашој станици седели, разговарали како ћемо, шта ћемо.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: И кад сте утврдили датум, време извршења, кад сте се о томе сагласили и где сте били кад сте се сагласили?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па били смо, заједно смо били, дали је то било после подне, предвече, били смо заједно тамо у станици, испред станице, око станице, ту смо били, нисмо ми тад били, нисмо ми тад могли ни да бирамо у крајњој линији место, ми нисмо били у мирно већ у немирно време. Мање више наш је сав овај договор и наш, све се дружење сводило на ту станицу, после су сви одлазили на своја задужења ко је шта имзо, али смо се налазили ту, да.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Колико је трајало паљење леша и куће, времена?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не могу да прецизирам временски тачно да ли је трајало 15 минута, да ли је трајало пола сата, да ли је трајало сат, не знам сад стварно, не знам.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: А зашто тад нико није стражарио, тад није било потребе за стражом?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ко каже да није стражарио?

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Ако сте сви палили ко је стражарио?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Нисмо сви у једно палили, ушли смо у кућу тражили смо, ако су врата била отворена увек је један био испред, да ли сам то излазио ја, да ли је Малиновић, да ли је Груичић, увек је неко био испред што се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли можете да се изјасните и Ви сте поменули и сведоци овде помињали радио станицу која је пронађена, да ли можете да се изјасните ко је пронашао радио станицу?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, ја сам то и рекао и пре, пронашли су људи који су дошли тамо да буду исто, једна јединица с нама, са тим поручником Бедковићем, Рамбо, Зоља, Чучо и.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Где је стајала радио станица након проналаска, претпоставимо у тој викендици у станици?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Где је стајала кад је пронађена и однешена у Лички Осик?

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да, да.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Стајала је у станици милиције, после је стајала доле у складушту, из складушта је однешена у Книн.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: С обзиром да како сами кажете да су ~~Викинг~~ били предмет релативно сталних безбедоносних провера, да ли су ~~Викинг~~ и пре самог чина лицезања слободе долазили на разговоре у станицу полиције?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесу.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли су том приликом долазили са оружјем?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Стварно се не сећам, стварно се не сећам.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: У тренутку када су.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Извињавам се, јер их нисам ја приводио, тако да не сећам се.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Добро. У тренутку када су они лишени слободе, да ли је [REDACTED] знала да су остали чланови породице лишени слободе?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Када је сазнала [REDACTED] го, мислим да ли знате ко је то био човек?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се стварно.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Добро, само имам још једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су лишени слободе?

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Слободе, да, да, слободе значи. Када сте први пут добили наређење за ликвидацију [REDACTED] говорим о овом наређењу које нисте испитивали већ се касније поново обратили „шта да радим са њима“. Да ли су већ приликом првог добијања наређења [REDACTED] били приведени или су они приведени тек након поновљеног наређења за њиховом ликвидацијом?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Већ су они били у притвору.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Већ су били у притвору. Добро, само тренутак. Да још једно питање с обзиром да сте били и припадник полиције, али да сте били ангажовани у безбедоносним структурама, да ли је тамо постојао неки паралелни систем командовања, односно на безбедоносне структуре и полиција?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно, верујем да постоји и дан данас.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесте ли Ви добијали по некад наређења мимо тог ланца командовања који је постојао у полицији?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: А да ли сте о тим наређењима извештавали и оне који су Вама хијерархијски надређени у оквирима тих полицијских структура?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Конкретно у овом случају везано за.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: За Рахиће, да?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, за породицу [REDACTED] био је упознат и [REDACTED] био је упознат и преко [REDACTED] је био значи посредно упознат и начелник Станице јавне безбедности Грачац, [REDACTED] да наравно. А самим тим ја сам испитивао процедуру у једном делу где

сам упознао мог првог претпостављеног који је био командир те станице милиције у Личком Осику ја сам био заменик, да, значи мој одговор је да, ја сам упознао и Нараинић Радомира, као мог првог претпостављеног.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да, Ви сте сами рекли да се код Душана Радомира због безбедносних провера одлазило барема пет пута у претрес.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да не прецизирамо четири, пет.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да, да не прецизирамо, ни ја нећу да прецизирам, да.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Више пута, више пута да.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Једном приликом отишли сте код Душана Радомира са Тодором Милошевићем и са извесним Милошем.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, да.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да, добро Душан Радомир да. У том тренутку кад сте већ ишли да ли сте већ имали наредбу за њену ликвидацију?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, тад не.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: У том тренутку нисте?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, не.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: И још једно питање. Да ли можете да се сетите колико је хитаца испалено у Душана Радомира?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да, колико је хитаца испалено?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па пет, шест хитаца, не знам тачно, не знам тачно.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Добро. Хвала немам више.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Да ли сте могли одбити Орловићево наређење?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Одбио сам га једном.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Шта би било да сте га одбили и други пут?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Шта би било кад би било не знам, не знам, вероватно не било би ничег, једноставно није ми падало на памет да га одбијем после другог пута. Стекао сам тај утисак.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Имам неколико питања за прворедно окривљеног.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Изволите.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Прво питање би било с обзиром да је имао наређење „узми пар људи и стрељај те људе“, издато наводно од Душана Орловића и на питање судија шта су остали рекли када им је прецео да има такво наређење, каже „осим тога да ћемо то урадити“. Када су му изјавили,

односно остали окривљени рекли да ће то, да ћемо то урадити, када су му то рекли?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Оног исто тренутка кад сам им и то што сам добио у Книну наређење рекао, односно проследио.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Да ли је истовремено свима осталима како овде окривљеним, тако и одсутним онима у бекству пренео такво наређење?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Одсутни, односно у бекству је само један окривљени, петоокривљени [REDACTED] а шестоокривљени [REDACTED] је наређење издао, значи зашто њему да га преносим. Да наравно сви су били упознати.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Сви истовремено?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Сви истовремено.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Да ли је и када оптужени Груичић сазнао за ликвидацију [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК РЕБА: [REDACTED].

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Није [REDACTED] него [REDACTED], али нема везе, то грешка се поткраде. Сазнао је оног тренутка кад сам ја дошао из Книна и рекао за то наређење, други пут је сазнао кад сам му ја рекао да смо Малиновић, Богунски и ја били тамо и направили то.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Дакле, значили он да је то два пута сазнавао исту ствар или значи да је једном сазнао и када то једном?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Могао је да сазна само једном, први пут је на Ваше питање одговор. Вам дајем први пут је сазнао кад сам ја дошао из Книна и рекао шта треба да се направи по наређењу [REDACTED] О [REDACTED] ба, а није други пут сазнавао за [REDACTED] него сазнао први пут, јер није [REDACTED] убијена два пута него једном.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Када сте дошли у стан Груичића, да ли су остали могли да чују шта сте њему саопштили?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Ко је возио комби возило или како је већ, ТАМ или шта је, од Груичићовог стана до станице полицији, где се већ налазили у притвору појери [REDACTED].

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Остали оптужени како долазе?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Долазе појединачно пешке.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Појединачно пешке. Када се тамо налазите откуда тамо и ко је прибавио селотејп траке?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Траке су већ постојале у станици милиције Теслинград, то је, у ствари није то станица милиције, тамо је био дечији вртић, тамо је било цртежића неких, тамо траке су стајале.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Постојале јесу али ко их је донео и казао треба их везивати и ко је?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наређење за то, односно тај задатак сам ја рекао.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Добро. Када се дешава то и крећете возилом, да ли саопштавате свима осталима куда идете и с којим циљем и намером и где возите?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, не саопштавам ја никоме, јер смо већ пре тога знали где идемо.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Ко управља возилом до пункта?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: До пункта и скроз до назад, до јаме управља Груичић Богдан.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: На пункту ко разговара са људима, да ли сте били заустављани тамо?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: И ко је разговарао са овим лицима која су заустављала?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Разговарао сам ја.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Остали?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Можда је разговарао нешто и рекао и Груичић као возач и други нису.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Када сте дошли до јаме Голубњача где се већ налази, ко је возилом управљао у рихверц?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Исто Груичић.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Да ли можете да објасните исказ [REDACTED], сведока [REDACTED] који је саслушан пред овим судом у претходном поступку где каже да сте се ви, како он то каже пробаћу да га цитирам „одментули од јединице којој сте припадали да бисте урадили овамо и отели се контроли сваког“. Како можете да коментаришете такав његов исказ?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па ја ћу Вам одговорити једноставно и кратко, његов исказ је поклоп с тим да сам ја био три године у Книну, значи он након 20 година који данас не зна од тога нешто много. Друга ствар [REDACTED] је имао велики мотив за такво сведочење лажно из разлога тога кад смо дошли из Книна док нисмо дошли у Лички Осик ми смо били у друга два претходна места, односно села, док нисмо дошли у Лички Осик и он је возио тај ГАЗ, видећи га и увидевши у ствари шта он ради, да он ради мимо прописа и мимо тога, значи плачка куће и то, ја сам му то возило одузео и поделио Груичић Богдану. Значи његов мотив за то такво сведочење односно изношење неистина је један од тих што сам му одузео то возило с којим је он радио то шта је радио.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Само још бих Вас питала, због чега Ви постижете договор са Богуновић Миланом и са [REDACTED] њем и са, значи моје питање је због чега постижете договор са припадницима територијалне одбране а нисте узели све припаднике полиције, Ваше јединице јер сте Ви били заменик командира, зашто, какве везе имају они са Вама ипак сматрам да су то различите формације?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Потпуно Вас разумем код Вашег питања у ком смеру иде. Једне прилике је неко од сведока истакао овде, односно изјаснио се и односно рекао једну праву истину сви смо били све у то време и војска и полиција. Ако се добро сећам то је био [REDACTED] и [REDACTED] сведок. Друга ствар Груичић је био у полицији, [REDACTED] је био у полицији, мислим полицији, условно речено полицији, каква је то била полиција таква каква је била, нико није био полицајац силом прилика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Малиновић, Богуновић?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Малиновић и Богуновић, Малиновић је био возач санитета а Богуновић Милан је био командант, односно помоћник команданта за позадину, али смо сви свакодневно имали место окупљања у станици милиције Лички Осик, сви свакодневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, колико је било вас полицајаца ту?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам тачно, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било више полицајаца?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па било нас је можда петнаестак, откуд знам, не знам саг тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па покушајте да објасните зашто Богуновић и зашто Малиновић?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Из разлога тога што смо ми били и пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадници територијалне одбране, зашто са њима, ту су ваши, значи где сте Ви.

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На неким начин сте им и надређени као заменик командира?

ОПТ.ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Али није могло да се ради било шта да је решимо за Личком Осиком, првенствено Лички Осик је мало место, то је 4500 до 5000 људи живело пре рата, значи а кад је кренуо тај рат пошто је Богуновић био задужен као командант за позадину, за снабдевање, за све, Малиновић за санитет, возила су била заштићена тамо под тако, неком да кажемо настрелишницом, односно то је било, бетонске плоче су биле изнад од тог, како је грађевинај артиљ и та сала, друштвени дом и ту су возила била, ту је био и санитет ту је било све, да не би од дејства непријатељских

граната оштећена била возила и ми смо сви ту били у тој станици милиције, том вртићу, том друштвеном дому, сви смо ту били, сви смо дакле ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не одговарате ми конкретно што Вас питам, не. Нисте одговорили конкретно да ли сте се са припадницима територијалне одбране само са њима дружили или сте се дружили још са неким лицима?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не наравно, ја сам се са свима дружио, мој опис посла је био исто такав, ја са свима се дружио, са свима. А Ваше питање је усмерено на то зашто сам ја то с њима направио зашто нисам са, кад кажем мојим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашим људима?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Зато што сам с њима био ој првог дана ови кад кажем моји људи, ја ~~Богдан Груичић~~ нисам пре познавао, ја нисам познавао људе из Брелца, Могорића, познавао сам двојицу, тројицу момака који су били из Мичког Осика, ти двојица, тројица момака су тад имали нека друга задужења, значи зашто би ја узео неке елитне људе из моје јединице да направимо то што смо направили, то није да идемо у Перушић да заробимо некога што се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли други оптужени имају питања? Изволите Малиновић, Богуновић, Груичић, да ли имате нека питања да поставите оптуженом Будисављевићу? Имате, станите ево овде.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја ћу само једно питање кратко. Кажеш Чедо да сам ја довео до те јаме.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Чија је ово изјава овдје?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: То исто говори и Богуновић Милан.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја сам их, дозволи само мало. Ја сам им на жалост довео до те јаме, ја сам им био крај, ево толко сад.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја кад то кажем ја сам их довео до те јаме, ја мислим на комплетно све, а моју изјаву поткрепљује изјава Богуновић Милана овде присутног који говори исто да ја нисам довео до јаме.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ово је твоја изјава што си ти.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па ја не кажем, ја не кажем да ја то нисам рекао, ја кажем, ја сам рекао и у завршној речи да ја сам им судбину запечатих али им судбину нисам отпечатих. Ја мислим на комплетно све.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да их нисам каже ја убио, неко би им бацио бомбу у затвор?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Тачно је.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Откуд ти знаш да би им бомбу бацили у затвор?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па тачно је, тачно је и то.

ОПТ. БОГДАН ГРУНИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да изјавите, имате и Ви? Изволите.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Реч је о том бајном гипсу, лонгети, завоју, већ како хоћемо да га назовемо. Лично мени је био повређен леви прст леве руке и зглоб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има времена, Ви ћете изнети Вашу одбрану, да ли имате конкретно питање да поставите овде оптуженом Чеди Будисављевићу?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Чеди постављам, није ми јасно да се он не сећа, да се он не сећа да је мени била имобилизирана комплетна рука, конкретно мене је возио у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет то није питање, он је рекао да се не сећа и чули сте све шта је рекао, него питање конкретно ко је. Не можете да га питате да ли се сећа и зашто се не сећа, него које је даље питање?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Даље питање је у вези страже код покојне [REDACTED], да ли смо ми ја и Малиновић вршили стражу ван објекта односно те викендице?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, које је питање, да ли сте ви вршили стражу ван објекта?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ван објекта те викендице?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сам то и рекао да сте ви били напољу док сам ја био унутра.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Били смо напољу, били смо на вратима. Не бих имао ништа више, захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли имате Ви још нешто да изјавите?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: За сада не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете сести.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Малиновић. Да ли имате ту столицу, можете сести. Изволите.

ОПТ. МИРКО МАЛИНОВИЋ: Па ја немам шта да додам, остајем при свему оним што сам рекао. Не сећам се тога догађаја, не могу ништа коментарисати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени Малиновић изјави да се не сећа критичних догађаја и остаје при онome што је рекао да се не сећа да је извршио кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

ОПТ. МИРКО МАЛИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема питања, је ли тако? Изволите.

АДВ. БОРЉЕ ДОЗЕТ: Само једно питање. Кад си дошао из Немачке те 1991. године?

ОПТ. МИРКО МАЛИНОВИЋ: Па негде крајем деветог месеца.

АДВ. БОРЉЕ ДОЗЕТ: Какава, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остали имају питања? Тужилац? Нема питања. Добро, можете сести. Оптуђени Богдан Груичић, не, лардон, Богуновић Милан.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, оптуђени, испричајте укратко шта се све то догодило кривичним приликама.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Поштовани суде, ја ћу бити веома кратак и јасан, пошто у првој изјави сам био доста у депресивном стању и нисам био способан дати повезане изјаве и одговорати на Ваша питања, мада баш нисам ни сада у неком стању, али признам да никакво ја наоружање нисам имао том приликом ликвидације породице Ракић, односно да нисам пуцао ни у једног члана породице [REDACTED]. То да се пиштољ, односно пиштољ „шкорпион“ заглавио приликом пуцања, није истина, тај део кривице се настоји пребацивати на мене, ја нисам пуцао у никога, ни у једног члана, односно није дошло до заглављивања метка у цеви пиштоља „шкорпиона“. Што се тиче, то би било у вези јаме „Голубњаче“. Ја бих волео да постоји неки видео-запис, неки сведок који би то потврдио, тако да ми не би имали оволико проблема са тим разјашњавањем шта је тачно, шта није тачно, односно овог момента сам спреман ићи на полиграф истине, овог момента.

То би било што се тиче јаме „Голубњаче“. Друга ствар, у гипсу сам, нећемо да причамо, говори се, реч је о покојној [REDACTED]. Када смо дошли до, не сећам се тачно ко је возио возило, да ли је Чедо или је Малиновић, не могу се сетити тачно ко је возио возило, када смо дошли до куће, по Чедином наређењу долазимо по радиостаницу искључиво, да идемо довести радиостаницу, никакво убиство, малтретирање или било шта није било по среди, није било спомена у вези тога. Ја и Малиновић смо стајали на вратима, он је испред мене корак, ја сам иза њега, углавном смо били на вратима те викендице. Чедо је одмах питао за радиостаницу и ту је дошло до препирке, покојна [REDACTED] је одговарала да нема радиостаницу, а Чедо да има, да нема, да има. Ја сам дошао до закључка да су се они већ некада док

су се ослонявали са именима једно друго, да су се већ некада сретали, односно да су се познавали. И након краћег времена, односно краће препирке, Чедо је једноставно пуцао, да ли је рафално или појединачно, ја се тога не бих могао сетити и бацио флашу, да ли је петролеум, бензин, не знам, у неке крпе, где се запалило. Онда смо једноставно ја и Малиновић сав посао што је био наш, односно што смо ми скривили, је, што смо бацили након пожара сваки по крпу на тај део, део ватре, а никакве страже нису овај вршене, нити је ко од нас двојице радио страже. То се заклињем, не знам како, на који начин да објасним, односно да докажем истину, него једино да је био видеоснимак и да је био неко са стране који је гледао све и посматрао и сведок који би тачно потврдио то, да ли је то истина или није истина. Ја бих имао само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да изјавите?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: И још једно, након исто везано у вези породице [REDACTED], након двадесет дана спроведених у притвору у Книну, смо били шест месеци у притвору у Книну. Ви то веома добро знате, нас су водили на место догађаја, на јаму „Голубњачу“, вероватно да се пронађу чауре, не вероватно, него из тог разлога, но, међутим, није пронађена ниједна чаура, врло интересантно, од толико испалених метака да није пронађена ниједна чаура, а то значи, по моме, веома сумњива ствар, да је некто већ био ту пре и да је покупио чауре са места догађаја да би прикрио трагове. Ја сам и Гручић остали шест месеци у затвору, Чедо је урадио оне што је урадио. Поштовани суде, ја бих имао само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите браниоци, станите, молим Вас, није завршено. Браниоци немају питања, заменик тужиоца за ратне злочине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви познајете, да ли сте познавали, пардон, породицу Ракић у то време?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не, само сам једанпут видео, мислим да сам то изјавио, једанпут сам видео са ловцима она, односно супруга од бивше [REDACTED] и то, никада нисам био у контакту директно са њим, нето сам га видео овако и то да је то [REDACTED] га [REDACTED].

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А остале чланове породице [REDACTED]?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Синове и кћерку.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Никада нисам био у контакту са њима, нити сам их позивао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, да ли знате, да ли сте знали, јесу ли они тада били војно ангажовани или нису били војно ангажовани?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па по причи, они су били војно ангажовани, само што су избегавали оружје и што су избегавали да се приклоне ТО тадашњој Широкој Кули која је била у склопу Теслинграда, односно што је било све везано, једноставно су избегавали то наређење. Ко им је био тај к, њега исто не познам, младог да, старог не, можда сам га видео, али га не познам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажете избегавали су, а како Ви то знате?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па по причи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чијој?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па причи људи ових осталих учесника Територијалне одбране пошто је ту била помоћ територијалне одбране из Коренице, Удбина и Буџића и Шаламунића, пошто је нас било мало, па су нам они долазили као испомоћ, нас је било врло мало, врло мало да би се могли одбранити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато, да ли су они имали наоружање, да ли су били задужили оружје, пошто сте Ви били у територијалној одбрани, кажете? Шта сте радили у територијалној одбрани?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја сам био заменик команданта за позадину. Као заменик команданта за позадину, они код мене нису живели, односно ја нисам водио, нити сам имао ту ингеренцију да водим евиденцију о броју људи, о броју наоружања, о броју муниције, о људима који долазе са стране, као што би требало а заменик команданта територијалне одбране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато Вас и питам.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Они су вероватно оружје задужили у својој јединици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате, да ли су га задужили или га нису задужили или не знате?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Код нас нису задужили, код нас лично у Теслинграду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате да ли су га задужили негде другде или не знате уопште да су га имали задуженог?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не знам да су задужили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То ми кажите, оно што знате, знате, а оно што не знате, немојте. А да ли знате, да ли су били униформисани или нису, мислим да мушке чланове, а женски претпостављам да нису били?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Мислим да су били униформисани, да су имали шарене униформе да су имали, тада су биле те хетерогене, ко је какве имао, није то била нека војска организована.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви њих виђали тада?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па једанпут сам само видео у пролазу, само сам једанпут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не могу, не знам, пошто не знам имена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико њих?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Само једног.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како је био обучен, да ли се тога сећате?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па имао је горњи део, ја мислим, колико се сећам, јакну, шарену јакну да је имао, горњи део да је имао шарену јакну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи двоје од њих троје уопште нисте видели ни једанпут?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па онда и не знате да ли су били обучени у униформе или нису били обучени у униформе, да ли су били униформисани или не.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па по причи, колико сам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, то што знате, знате из прича?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: То је мало место, у малом месту знало се сваког момента где се ко налази и што ради и где куд иде и да су имали униформе, да су добили униформе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли били са неким у завади?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не, ни познавао их нисам, чак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, то је мало место, па знало се, зна се како је ко обучен.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Мало место Теслинград, они су били удаљени Широва Кула, тај део [REDACTED] ту нисам ни био никада, тада први пут када сам нажалост код покојне [REDACTED], тада сам први пут био ту, ноћ је била, тако да и нисам видео, нико од њих није био код куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте, кажете, овај. Ви када сте давали први пут исказ, били сте збуњени, ви данас нисте у идеалном стању, али реците ми, овај, Ви сте прво говорили у истрази да сте, да нисте имали наоружање, нисте били ни војно ангажовани, па после сте говорили да сте били у територијалној одбрани, као што кажете и данас да сте. Па како објашњавате ту разлику у тим Вашим исказима? Има ту још неких разлика, да ли то збуњеност или?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Део збуњеност, а део тога што није било, ТО није била организирана као сада, територијална јединица одбрана Теслинграда која броји толико и толико људи, једноставно нисам знао да ли припадам томе, исто као што нисам знао као што су ме одредили пошто сам радио испочетке прво оружје које је дошло, дошло је у фабрику наше фирме, „Марко Орешковић“ и игром случаја ја сам био на портирници и дошло је то оружје до мене и ја сам звао генералног директора да се то оружје склони и тако даље и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само се ограничите на оно што је питање. Реците, јесте ли Ви некада били до те јаме „Голубњача“ где је била та?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Никада нисам ни знао где је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има тамо још таквих јама „Голубњача“ или не на том подручју?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не бих Вам знао рећи, јер не познам тај терен, тада сам први пут пролазио тим тереном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, само сте тај један једини пут били?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Један једини пут сам био на том терену код те јаме „Голубњаче“

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ово када је било, то је било, само часак, 20. мислим да је новембар 1991. године, Окружни суд у Книну, овај, вршен је неки увиђај тамо. Јесте били тада?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте рекли да сте били.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: И рекао сам да смо били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада ми реците, како је дошло до тога да Ви тамо одете?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па пошто смо били у притвору, били смо у притвору у Книну шест месеци, након 20-25, сада ћу Вас слагати, нећу тачно, не могу се сетити, водили су нас, нормално полиција нас је водила на место догађаја, да се процађу чауре, нормално где се пуцају, морају остати чеки ичауре. Но, међутим, у току пуцања, толиких метака, муниције, како ли изозем, ниједна чаура није пронађена, ниједна једина и они су дошли до закључка да је ту био неко пре њих и покупио те чауре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И тог истог дана сте били тамо одведени на то друго место?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да, истог дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Решите молим Вас, који је први догађај био, да ли је био први догађај са [REDACTED] или догађај код јаме?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Први догађај је, колико се ја сећам, са Луцијом је био, не колико се сећам, био је са [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам, зато што сте били у предкривичном поступку рекли да је први догађај био код јамк, па онда, зато Вас питам.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Рекао сам да сам био у неком стању, стању фази лечења и још и дан-дanas користим те таблете, ако добро, сада то није битно за предмет, али углавном је први случај био са [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте чули сада оптуженог Чеду Будисављевића који је рекао да он никоме није наредио да сте ви сви били упознати са тим да ће [REDACTED] а [REDACTED] бити лишена живота и да ће преостали чланови породице [REDACTED] бити лишени живота. Дакле, вама то није наређено, тако он каже, он је са Вама постигао договор.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Што се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сачекајте да завршим, и када сте отишли до Луције, да уопште није било говора о радиостаници, него да сте Ви управо знали да идете да [REDACTED] лишите живота.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Није тачно, ми смо по Чединим речима, сада да ли су Чело и Малиновић мене нашли код куће или на улици, јер сам ја био на првој борбеној линији због родитеља, односно мајке и супруге, ишли стриктно по радиостаницу, донети радиостаницу, никаква реч није била о никаквом убиству и ликвидацији, што се тиче [REDACTED]. Тек след догађаја који је уследио, да има радиостаница, односно нема радиостаница и тако, онда је дошло до тога до чега је дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте такође били изричито да нисте са Малиновићем и Будисављевићем бацали крпе и робу на покојну [REDACTED]. Сада кажете да једино што признајете.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, немојте заједно са мношћом говорити, сачекајте да ја завршим, да Вам предочим и да Вам поставим питање.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате шта хоћу да Вас питам, значи ја Вам предочавам изричито Ваше негодовање да сте Ви бацили крпе на покојну [REDACTED]. Сада кажете да једино што признајете, то је да сте бацили крпе Ви и Малиновић. Моје питање је, зашто је дошло сада до промене у том делу исказа?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па вероватно нисам онда био у таквом психичком стању овај снособан да резонујем ствари, да одговорим тачно на Ваша питања, али ми нисмо крпе бацали на њу, него крпе су биле у

пошку где је запаљено, те су крпе биле запаљене, ми смо једноставно бацили крпе на ту ватру која је већ горела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте бацили крпе? Како је дошло до тога да узмете и да бацате крпе?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да ли неки инстинкт, да ли самоиницијативно, мислим, неки разлог посебан није постојао. Не бих знао овај, не бих знао одговорити на та питања, никакав разлог није постојао, јер ватра је већ обухватила велики, да ли је постељина, нешто је већ било, углавном нешто је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви супротставили томе, када сте чули пуцање, да ли сте нешто рекли Чедо, зашто је пуцао?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам се супротставио, нити сам се смео супротставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па нисам смео, јер ипак је он био командант специјалних јединица и мало је било ту и зазора, зазирања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па знало се да је он завршио специјалну обуку, да је радио са Државном безбедношћу, оклеп су наређења долазила, ко их је спроводио и на кога су долазила, то се знало и ја се нисам смео супротставити никаквом том наређењу, односно договору пошто сам то већ напоменуо ја мислим већ пар пута, моја жена бивша била је Хрватица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само ми одговорите на питање, то сте све рекли, да Вам је жена била Хрватица, не питам Вас то, него значи нисте смели да одбијете?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам смео, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте покушали?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ни покушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни покушали?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је само оно што знате да је био припадник специјалних јединица?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесте и сарађивао са Државном безбедношћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, кажете, узимате крпе и бацате самоиницијативно. Што уопште учествујете у томе? Немате објашњење, добро. Реците ми сада свако, Ви сте једном приликом овако рекли, да је Малиновић био у кући где је био ненаоружан, да бисте у даљем току саслушања променили исказ и рекли сте да је Малиновић Мирко имао аутоматску пушку. Шта је овде тачно? Да ли је Малиновић Мирко имао пушку или није имао пушку?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Малиновић је имао пушку, то је баш тај то што сам мало пре рекао, да нисам био у стању тачно резоновати, односно сетити се ствари, не могу се на сада сетити, нормално, двадесет година, овај, детаља свих досада. Углавном је пушку имао, Малиновић је имао пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, ја Вас само питам да објасните зашто сте прво рекли да је био ненаоружан, а после да је био наоружан. Наравно, могу да прихватим да се не сећате детаља, али гада том приликом нисте рекли да се не сећате, него сте рекли прво да је био ненаоружан, а после наоружан.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Мислио сам вероватно сам мислио овај на себе сам мислио, пошто ја нисам имао, пошто је моја пушка остала у аутомобилу, јер је било незгодно носити, рука ми је била мобилизирана, са једном руком аутоматску пушку руковати, то је мало теже, из тог разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада бих Вас замолила да испричате, да ли сте Ви, како је дошло до тога да дођете до овог дечијег зртића, односно затвора у којем су били лишени слободе Ра[REDACTED]?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па бископ, хол бископа то је било као предворје бископа, ту су били обично, не обично, него ту су стално били припадници територијалне одбране који нису били моментално на дужности мешани са територијалном одбраном ових људи који су нам долазили у помоћ из Бунића, из Удбине, Коренице и осталих крајева, а међу њима су били и добровољци и то је био, на том месту смо се ми састали, једноставно ту смо били, јер нисмо давали страже, ту су људи који нису давали страже, били, зборно место буквално је било то, пошто је то било најбезбедније место за групу људи да се може склонити од минобацачке ватре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, значи нашли сте се случајно ту или сте се састали, шта је тачно?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па случајно смо се, нити смо се договарали, нити смо се састали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте рекли да сте се састали.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па када смо дошли, састали смо се, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава, шта се десило том приликом, шта сте видели, наћи, сте се ту са осталима, са ким сте се нашли?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па било је осим, друге да не помињем, нису били, био је Чедо, био је Малиновић, био је овај [REDACTED] овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горан.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Горан, док Зоран Груичић је био код куће и оца договор је био да се породица Чедо је рекао да се породица [REDACTED] се

треба ликвидирати, јер треба отићи по возило које се налазило код Зорана Груичића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ја Вама предочавам исказ који сте дали у прекривичном поступку 29.12.2009. године, значи код Окружног суда у Сомбору. Ви кажете да Вам је било познато да су нека лица била заробљена у просторијама лечијег вртића и да сте једном приликом нашли сте се на десет, петнаест метара удаљени од вртића и видели сте када су одатле излазили [REDACTED] и чланови његове породице, тачније да су били извођени, па кажете руке су им биле везане селотејп жицом или канапом, не сећате се да ли напред или позади и видели сте да их из вртића изводе Будисављевић, Груичић, Малиновић и још нека лица.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да, то је било када је већ возило стигло, када је Чедо довезао возило тога „Тама“ „Фургона“, „Тамића“, како да га назовемо, ја сам стајао иза возила и видео сам како су, крај возила, иза возила, задње стране возила и видео сам да су људи ти који су били притворени, ја нисам знао чак ни где је тај притвор, био је доле у подруму где ја никада нисам ни био унутра, нити сам са њим разговарао ни контактирао и да су ти људи стављани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, јесте ли Ви отишли код Груичића заједно са Будисављевићем.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесам, наставили смо, ја и Будисављевић и Малиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, значи ово није тачно што сте рекли да сте се случајно задесили на десет до петнаест метара и видели сте?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не, ми смо отишли по возило, али сам се ја онда, када је возило Чедо довезао, нафта је била у питању, где је набавио нафту, не знам, онда сам ја се задесио крај возила, то је задња страна возила, када су излазили људи који су били у притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су излазили, шта Ви радите код возила?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Били су везани овај руке су биле везане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како одједном сада видите везани људи, шта се десило, како, ко одгази доле у подрум, како је дошло до тога?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам, то нисам видео, јер ја нисам прилазио тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте прилазили?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте уопште ишли до подрума?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не, нисам ишао до подрума, та изјава ко је изјавио да сам ја везао та једном руком, нека неке проба са једном руком везати људе, да је мени и да ми је помагао, помагао, да ја вежем руке, то

није тачно, то је чиста пак, да би неко део кривице овај своје пребацио на мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте мислили, шта раде са тим везаним људима, где треба дојду, шта сте тог момента помислили, где треба да их водите?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па на првих мах сам мислио, овај, да би их требао ослободити, али одмах сам дознао, одмах договор је био, одмах да се ти људи, по наредби ДБ из Кпина да се требају ликвидирати због тога и тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А значи тада сте чули да треба да се ликвидирају, тада у том моменту сте чули да треба да се ликвидирају?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе нисте говорили раније. Ви сте раније говорили, прво, због говорим Вам, мислили сте да чланове породице [REDACTED] воде кући, па сте кренули да им помогнете да се врате кући, то Вам је први исказ који сте дали 29.12.2009. године, значи када кажем први исказ, први где сте објаснили, шта сте помислили, када сте видели [REDACTED] завезане, да сте помислили да се воде кући.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја нисам ни био, да Вам право кажем, свестан свих тих околности и догађаја, шта се догађа, нарочито при давању исказа. Тек после када сам одмотавао филм, онда сам имао времена да размислим, да добро размислим шта се догађало, како се догађало, след догађаја. Онда сам дошао до, не дошао до закључка, дошао до истине шта се уствари догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сада кажете када сте их видели тако свезане, да сте чули да је наредба била да се они ликвидирају?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао, ко Вам је пренео ту наредбу?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па Чедо Будисављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте Ви чули да је Чедо Будисављевић рекао да Вам је много раније тога то рекао, и за [REDACTED] и за ове чланове породице [REDACTED] који су били у притвору? Значи није Вам рекао тог момента, тако каже Чедо, него Вам је рекао недељу дана раније, а Ви кажете?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам чуо то, али сам чуо да се због праћења да се треба пратити, ти људи да се прате, одређени су људи били које ја не знам који су, да су пратили, да ли они откривају наше положаје, да ли се слободно шетају по нашим положајима и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово није тачно што сте рекли да сте мислили да Ракића воде кући, па сте кренули да им помогнете?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тачно сте знали да их возе на ликвидацију?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте покушали да се супротставите томе?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам, опет напомињем, нисам смео, нисам смео се ја супротставити по никаквом наређењу из разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте покушали да кажете, рука Вам је у гипсу па да кажете шта је с Ви ту, од какве ћете помоћи бити пошто Вам је рука у гипсу, у том смислу?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Вероватно да би било више учесника да би се одговорност поделила, друго, ја не видим, не видим други разлог шта би могао да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања? По неком редоследу, ево чланом 398. ЗКН саопштени прво постављају питања. Изволите.

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Богуновићу, ти си изјавио приликом првог суђења да си приликом стајања код јаме „Голубњаче“ по твојој изјави чуо више хитаца из више оружја, појединачно и по твојој претпоставци из кратког оружја, односно пиштоља. Поновићу још једном, значи моје питање је, да ли ти остајеш код те тврдње што си је рекао, односно сведочио пре овога сада, да си чуо приликом ликвидације четворице чланова породице [REDACTED] од јаме „Голубњача“ те критичне ноћи, да си чуо више хитаца из више оружја и више пута по пет, шест хитаца из кратког оружја, односно из пиштоља, по теби? Да ли је то тачно или не?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па не знам колико је то питање овај релеватно, али ја сам чуо више хитаца и.

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Из више оружја?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Из више оружја.

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Захваљујем, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још мало, Ви сте чули шта је рекао Богунски, да он није ни пуцао, да упитате?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесте, стојим иза тога, чврсто стојим и заклинам се у дете своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви кажете?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја остајем код онога свега пре изнешеног

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви остајете?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно, категорички тврдим то што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код тога и тврдите да сте му Ви дали пиштољ из кога је пуцао?

Опт. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дали пуцате?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Чујем, чујем, постоји ли начин да и постоји начин да се може утврдити та истина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви кажете да то није тачно?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ни помислио нисам на то, не да сам узео пиштољ, односно заглављен, да је био заглављен метак у цеви пиштоља „шкорпиона“, да ли је он мени дао пиштољ, да сам ја наставио даље да пуцам. Ни помислио на то нисам, ни случајно. Ја бих волео само да постоји начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте урадили са два тела која су остала код јаме, шта сте урадили са та два тела, Ви сте говорили о томе?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Овај, наредио је Чело да гурнемо та два тела у јаму, у руну, како да се већ изразим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало, наредио или рекао или како је изгледало?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па у смислу нешто тако, гурните та два тела и тако је и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Jeste могли да се супротставите томе, да кажете опет управо то што Ви кажете, рука Вам је била у гипсу па не можете, како ћете да гурнете тело.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам се супротстављао, нисам се супротстављао, није био разлог рука, него једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете сести ако немате ништа друго.

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нека психоза, вероватно ратно стање и ситуација која је деловала на мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остали имају питања, саопштени, нема, Груичић, Маливовић, нема питања? Изволите, Ви немате питања? Добро, изволите. Имате сад након овога, додатно тражите питања, изволите?

АДВ. СТРАХИЋА ДАВИДОВ: Ко је још чуо, у ствари коме је саопштено то наређење у дому да се ликвидирају [REDACTED]?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам разумео.

АДВ. СТРАХИЋА ДАВИДОВ: Ко је првоокривљени саопштио наређење у дому да се ликвидира породица [REDACTED]?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не бих знао, нити се могу сетити ко је био први, не бих могао одговорити.

АДВ. СТРАХИЋА ДАВИДОВ: Је ли било више људи или вас двоје-троје овде окривљених?

Опт. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па то је било у холу, кажем, предворју хола бископа.

АДВ. СТРАХИЋА ДАВИДОВ: И коме се првоокривљени обратио?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Обратио се ономе Н[REDACTED]ћу, мени, Малиновкићу и тражили смо Богду Груичића пошто је он био код куће, да ли је још неком пошто је била гуква и што је било много људи ја не бих могао тачно из специјалних јединица или некога не бих могао тачно рећи јер једноставно то нисам ни чуо, ни видео, него ово што сам чуо и што сам видео то могу рећи одговорно могу изјавити.

АДВ. СТРАХИЋА ДАВИДОВ: Па јесте ли ви стајали скупа, ти, Малиновић и Новаковић?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисмо скупа стајали.

АДВ. СТРАХИЋА ДАВИДОВ: Па како је онда, шта је дошао на сред просторије и викао, како је наредно?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да треба да се одведу људи по наређењу ДБ-а [REDACTED] [REDACTED], већ како ли се зове, да се ликвидирају да морамо отићи до Груичића Богдана пошто се код њега налази возило то и то.

АДВ. СТРАХИЋА ДАВИДОВ: Ко да мора отићи?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па нас четворица, Малиновић, ја, Новаковић и Чедо.

АДВ. СТРАХИЋА ДАВИДОВ: Је ли он вас прозвао или како вас је скупио ако је тамо било више људи?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па једноставно нас прозвао тамо док смо били, било нас је више и једноставно нас је прозвао.

АДВ. СТРАХИЋА ДАВИДОВ: Ко је прозвао?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па Чедо Будисављевић.

АДВ. СТРАХИЋА ДАВИДОВ: И кад вам је рекао онда да имате лишити породицу [REDACTED] живота?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад је рекао, сад је рекао.

АДВ. СТРАХИЋА ДАВИДОВ: Презвао их је и шта је онда било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Презвао их је и онда су кренули код Груичића.

АДВ. СТРАХИЋА ДАВИДОВ: Не, он је њих прозвао ваљда су отишли на страну, јесте ли одговорили неки склопили, шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли су.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ми смо отишли, отишли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, а зашто Ви то сад читате, је ли то неки Вап подсетник или шта је то?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ма подсетник, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подсетник, у ком смилу?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Мислим да ако немам право ја га могу одложити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, одговорите на питање.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Молио бих да поновите сад ова питања, да ли смо добили наређење да идемо.

АДВ. СТРАХИЋА ДАВИДОВ: Он је вас прозвао.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесте.

АДВ. СТРАХИЋА ДАВИДОВ: И шта сте онда урадили?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па ишли смо по Зорана Груичића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Зорана, Ви стално говорите Зоран, ваљда Горан.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Богдана Груичића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богдана Груичића.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Пошто је он био код куће а возило се налазило код њега код куће.

АДВ. СТРАХИЋА ДАВИДОВ: Па кад вам је рекао где идете?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Одмах, истог момента.

АДВ. СТРАХИЋА ДАВИДОВ: Кад вас је прозивао?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

АДВ. СТРАХИЋА ДАВИДОВ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наловезаћу се само на ово, а кад је Богдан Груичић дознао зашто идете, кад је дознао?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Е сад да ли је пре дознао не знам али оног момента је дознао кад смо дошли тамо, пре не знам, јер нисмо ми били у контакту свакоме од њих, свако је имао своје обавезе породичне и друге ствари и ратне тако да ми нисмо били сваки дан заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја сад морам опет да Вам предочим, Ви сад опет нешто друго говорите. Када сте излагали Вашу одбрану Ви сте рекли да вам је Чедо Будисављевић саопштио да треба да се породица Ракић ликвидира након што су их извели из подрума и након што су их видели завезани, а сад кажете да сте пре него што сте отишли код Груичића већ знали да ће они бити ликвидирани, знате то је разлика знатна. Када у ком моменту је вама саопштио Чедо Будисављевић наредбу од стране ~~Органа~~ ~~Безбедности~~ да треба да се ликвидира породица Ракић?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па оног момента кад смо били у предворју биоскопске сале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то? Пре лепљења траке, после?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Пре, пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре лепљења траке значи.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда кад вам је саопштио онда одлазите код Груичића?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Богдана Груичића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Реците нам везано за први догађај, дакле тај код [REDACTED], колико сте удаљени ви и Малиновић од врата док Чедо са њима разговара?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па то је било максимална удаљеност можда два-три метра, плус-минус унутра и споља.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А која је ваша улога била са спољне стране куће?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Није била улога, била је улога једноставно стајао, посматрао след догађаја да ли ће бити радио станица предата, дата или неће, никаква станица, никакво обезбеђење са стране.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја морам да признам да нисам баш схватио онај одговор везано за то да ли Малиновић има оружје или нема оружје, на које време се то однеси а на какав улазак у кућу? Дакле да ли ви тад док сте испред куће поровини [REDACTED] видите у рукама Малиновића било какво оружје?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да, видим.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Које оружје?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па мислим да је аутоматска пушка.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате можда нечег карактеристичног по питању држања оружја од стране Малиновића?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не. Не бих се могао сјетити начин држања карактеристичног држања јер је сваки држао на свој начин, неко о рамену, мислим не би.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате код јаме да у било ком моменту видите да Малиновић има у рукама неко оружје?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Код јаме ја нисам буквално ни видео добро ко је у кога пуцао пошто је био сумрак, ја сам био удаљен од јаме и нисам могао видети, мислим да је, мислим, а мислити и говорити су две различите ствари тако да нисам био сигуран да ли пиштољ које врсте али мислим да је било пиштољско наоружање, јер ја нисам чак био у могућности и да видим ко је у кога пуцао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Вратићемо се на оружје, само још једно међу питање, можете ли нам објаснити који је разлог да ви уопште пођете на Љубово са овим осталим?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Разлог је био тај први што нисам смео одбити договор односно наређење. Други разлог, пошто је моја.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Извинјавам се.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Али нисам завршио.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: ОК.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам завршио. Пошто је моја супруга била [REDACTED] и она је пар пута хтела ступити у контакт са својима у Загребу да би прешла као што је и прешла, онда сам мало имао конфузних ситуација са људима околу и баш из тог разлога више сам пристао односно нисам се смео супротставити на се.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сад сте употребили два различита термина у истој реченици а то је „договор“ и „наређење“. Да ли је одлазак на Љубово плод договора или наређења?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Договор да је добио наређење од ДБ-а из Книна од [REDACTED] и [REDACTED].

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На са ким сте се ви то договарали?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Са Чедом Будисављевићем, он је договор нама пренео.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да не испадне да ја малтретирам окривљеног али да покушамо објаснити, шта он онда подразумева под појмом „договор“? Договор је ваљда услађавање ставова различитих људи који у неком разговору учествују, заједничко доношење одлуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад је рекао да је добио наређење и да вам је пренео то наређење како ви то сте постигли договор да кренете? Јесте ли рекли нећемо да изводимо наређење Чедо [REDACTED]

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисмо рекли него смо једноставно пристали бојећи се, нормално сваки из свог разлога да испоштујемо тај договор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чјај договор да испоштујете, ваш?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Чедо Будисављевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога још?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: И свих нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И свих вас.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: А нарочито њега пошто је он водио главну реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Извињавам се, изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У том договору ко учествује, ко говори, ко одлучује?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: У договору одлучује Чедо Будисављевић.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Само гласнији будите.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Одлучује Чедо Будисављевић пошто је он био.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Чедо Будисављевић пита Вас да ли ћете Ви учествовати у том?

ОПТ. МИЛАН БОГУЧОВИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ишта Ви кажете?

ОПТ. МИЛАН БОГУЧОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујем Вас.

ОПТ. МИЛАН БОГУЧОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мислим да ће то веће морати још мало на овом инсистира јер за мене је довољно, само још једно питање. Да ли вам је познато да је Малиновић Мирко леворук?

ОПТ. МИЛАН БОГУЧОВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ОПТ. МИЛАН БОГУЧОВИЋ: Није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих се ја још надовезала на ово. Кад Ви кажете да сте ви пристали, ко је то све пристао? Кад вам је Чедо Будисављевић пренео наредбу, кад сте се договорили да то урадите да извршите ту егzekуцију ко је све пристао на то?

ОПТ. МИЛАН БОГУЧОВИЋ: Па пристали сви који смо били присутни тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По реду.

ОПТ. МИЛАН БОГУЧОВИЋ: Малиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛАН БОГУЧОВИЋ: ~~Малиновић~~ и Груичић али Груичић је после пошто је био код куће оног момента кад је био код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је тад пристао?

ОПТ. МИЛАН БОГУЧОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуда знате да је он пристао тад, јесте ли Ви то чули?

ОПТ. МИЛАН БОГУЧОВИЋ: Па нисам чуо али док је изашао док је опицао с нама вероватно је пристао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи закључак?

ОПТ. МИЛАН БОГУЧОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ. МИЛАН БЛЕК: Имам неколико питања за окривљеног. Прво каже да је код саме јаме Голуб бача налазио се тако да није могао ни да види ко је све пуцао али да је чуо мице, где се тада налазио Груичић у односу на нега? Да ли је он био блиско јами и да ли је могао да види да ли је Груичић пуцао или пак нехот?

ОПТ. МИЛАН БОГУЧОВИЋ: У моменту пуцања?

АДВ. МИЛАН БЛЕК: Да.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па Груичић је изашао напоље због својих потреба и онда је кад је извршио то онда је дошао до мене на месту где је било возило.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Да ли се налазио иза Вас, ближе јами или сте Ви између њега и јаме били?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па били смо ту паралелно буквално, можда сам ја чак ближе јами него што је он.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Ближе јами. Па јесте ли могли видети да ли је он пуцао или не пуцао?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Није пуцао, ја нисам могао видети.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Није пуцао, добро. Следеће питање, када кажете у биоскопу кад сте се договорили односно када је Чело колико ја схватам постигао договор а не знам с ким, ја тако схватам тај договор немушти кренули сте кажемо „тражили смо Богду“. Долазите код њега, ко се њему обраћа и ко му и шта говори Груичићу Богду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао „тражили смо“, него су пошли код Богдана Груичића, не тражили су.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Да, да. Каже он „тражили смо Богду“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где то каже, ајде то ми нађите.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Богдана Груичића.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Преслушајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да ми кажете где.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Богдана Груичића смо тражили, њему се обраћао једино Чело Будисављевић.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Јесте ли чули шта му је рекао?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је то.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Није чули шта му је рекао, добро. Е сада, да ли Ви знате да ли је Богде знао шта се десило два-три дана или раније у односу на ово догађање, када долазите код њега шта се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта ћу Вас замолити, он никад уопште не говори Богде, употребљава нека имена. Он каже чак погрешно каже Зоран, значи Богдан Груичић, немојте ни Богде, не знам ко је то Богде.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Пробајте судија преслишати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па редите Богдан Груичић.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Па Богдан, ја га цитирам.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не бих знао рећи да ли је Богдан Груичић био упознат са случајем [REDACTED].

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Дакле, судија, ја њега цитирам, ово Богде ја нисам износио, ја сам исто као и Ви, као веће што је чуло да га он ословљава са

Зоран. Ко је управљао возилом од куће Груичићеве до места где су се налазили [REDACTED]?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Чедо је довезао возило до станице милиције.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Добро.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам сигуран, мислим да је возилом управљао Богдан Груичић.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ту мисли вероватно после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се убацивати, молим вас.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Када сте дошли до пункта ко је разговарао тамо са лицима?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Кад смо дошли до пункта Чедо Будисављевић је разговарао сад да ли је војска или је милиција није се могло видети.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Да ли је ико други од вас осталих?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Нико није разговарао. Шта се дешава када долазите најзад до места станице, ко вози возило, ко управља, ко одређује где је јама ко одређује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, много питања. Ко вози? Прво питање.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, поставили сте питање ко вози, различити људи све ово што говорите, произилази из одбрана. Значи ко вози до јаме?

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Ко вози до јаме?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ми смо стали 20, ту око 20-25 метара до јаме, онда је Чедо узео возило и он је довезао возило до јаме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио од притвора, где су они били притворени, до јаме?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Груичић Богдан је возио.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: А затим ових 20 метара како?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: У рикверц је вожено.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: У рикверц је вожено. Где се налазио Груичић за то време?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па Груичић је изашао исто са мном, мислим сва тројица смо изашли пошто смо били напред изашли смо из возила, ја сам остао на месту где је возило било стало, то је било око 20 метара и онда Груичић је отишао због физиолошких потреба својих.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вам само поставила питање везано за ово што сте сад рекли да Груичић није пуцао. Претходно кад сте говорили о томе о пуцањима Ви сте рекли да нисте могли да видите ко је пуцао, како сад кажете није пуцао Груичић, откуд то знате да није пуцао? Разумете, прво сте рекли да нисте видели, а сад кажете није пуцао.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па нисам могао, пошто је он био буквално паралелно са мном, можда пар корака иза мене, ја нисам могао ни примјетити ни оцјенити да је он могао пуцати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи зато што је стајао поред Вас зато кажете да није пуцао, мислите да није пуцао.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања?

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Које је доба дана било када је Вама Чедо Будисављевић провео ту наредбу из Државне безбедности, кад сте се Ви то први пут срели са њим заједно кад сте се срели у холу биоскопа или где већ, које је доба дана било?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: То је била ноћ, можда осам-девет сати, углавном је ноћ била, можда ноћ била око осам-девет сати.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: А колико је времена прошло од тог тренутка до каснијег одласка код Груичића, извођења [REDACTED] итд., колико је времена прошло?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па врло брзо, можда у року од 15 минута до пола сата.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Добро. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једно питање пошто ту имамо те измене исказа, сад да ми каже Богуновић да ли он види када излазе ти [REDACTED] из тог затвора, затвора где су боравили, Дома културе, да ли их видите Ви?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па ја сам нешто видео у сумраку, био је мрак, није било освјетљење па нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта видите у том сумраку?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па једноставно силуете како излазе, нисам могао разазнати затвор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да разазнате ко њих води? Ко њих води Ракиће?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не, не могу разазнати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели да ли су имали, како су излази да ли су били везани да ли нису били везани? Да ли су имали селотејп траке преко уста, јесте ли видели то?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Имали су завезане руке и салотејп траке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте видели?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели ко их води?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли видели да ли их неко везује?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам видео ко их је везао пошто ја нисам био у близини тога догађаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а сад ја да нешто кажем овако. Значи на главном претресу сте рекли „У притвору у Станици милиције Теслинград видео сам да су [REDACTED] а траком лепили уста окривљени Будисављевић и окривљени Груичић“.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да су траком лепили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да су им уста лепили Будисављевић и Груичић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то рекао, молим вас?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да нађем то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то на главном претресу неком рекао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На главном претресу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 03.11.2010.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 03.11.?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не поричем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не могу да кажем тачно која страна.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не поричем да сам то рекао али не сећам се, нити се могу сетити сада тога ко је лепио, како је лепио и на који начин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи не поричете да сте то рекли?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На том истом претресу кажете „Окривљени Груичић је у тој шуми по доласку притерао камион до рупе“, данас кажете да није, на том истом претресу 03.11.2010. кажете овако „Окривљени Груичић је у тој шуми по доласку притерао камион до рупе“, а данас кажете да није него да је Чедо у рикверц возио.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па не знам, ја сам већ да вам право кажем већ изгубио из вида детаље те који су се догађали, можда је, тако да не могу тврдити. Не могу тврдити тачно ово што сам изјавио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има још неко питање? Изволите Чедо Будисављевић.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Имам ја наравно, само да разјаснимо нешто Богуновићу. Мене занима кад ти кажеш ја сам имао проблема али то онда вуче даље нешто алудира на то да сам ја могао нешто да наређујем па си се ти бојао мене. Мене занима само да ти објасниш како си то ти имао проблема са својом бившом женом која јесте додуше Х[REDACTED], [REDACTED] з[REDACTED] кад је та твоја иста жена била укључена у ТО, носила униформу, кад је та иста жена с тобом дошла заједно избегла у Оцаке и кад је та иста жена отишла у [REDACTED] тек након тога кад си ти упознао другу жену онда кад теби нико никада на Личком Осику није пребацио што си ти ожењен [REDACTED] нико никада, дапаче та жена је тамо била читаво време 20 и нешто година. Сте ви што кажу заједно, значи ти апсолутно ниси имао проблема и не стоји та твоја тврдња да си ти имао проблема неких због Барање.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Тврдња стоји пошто је она пар пута, ако сте завршили с питањем, пошто је она пар пута покушавала преко поште доћи у контакт са својом родбином у Загребу да би прешли обоје у Загреб, јер било је случајева муж и жена, мјешани брачни парови који су одлазили или на једну страну или су се раздвајали, а она је пар пута покушавала доћи у контакт са својом родбином у Загребу.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Захваљујем, то ништа није чудно. Ја сам у сред рата.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: И због тога сам.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сам у сред рата, дозволи, у сред рата, нисам то ни поменуо у сред рата 1993. године у Барањи се ожено са [REDACTED] - [REDACTED] имам с њом ћерку [REDACTED] не са полутанком него са [REDACTED] у сред рата, значи 1993. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваш коментар на овај његов одговор.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Тачно. Значи не стоји тврдња да је Богуновић имао било каквог проблема зато што му је жена била [REDACTED]

[REDACTED] ни. Исто не стоји тврдња, ја се само надовезујем на то, зато сам само наговезао то. Ја се надовезујем само на ово никаквог проблема није имао Богуновић, да није мене послушао у било чему јер ником ја нисам изричито наредио ти, ти, ти, ти мораш да идеш. Све је било на другарској бази, другарској основи јер смо се дружили, јер смо провели читав живот заједно у Личком Осику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А решите ми само ово. Да ли сте Ви знали да се они Вас плаше?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја то сад први пут чујем. Не сад, него сам чуо за ово време суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека ситуација нека непријатна, да ли се понашали са Ви нешто непријатно с ваше стране да би се они Вас плашили?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Напротив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли само сазнање да припадате специјалцима изгледа застрашујуће?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, из контекста тога што су они били моји једини од најбољих другара с којима сам ја одрастао читаво време и онда и за време рата се дружили, наставили смо дружење и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Направићемо паузу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута.

Настављено у 17,16

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНОГ БОГДАНА ГРУИЧИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Изволите, изнесите Вашу одбрану.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја сам био кући, код мене су кад су дошли увече је било командир Малиновић, Богуновић и овај [REDACTED] ић. Њих тројица су стали отаџа, командир је пришао код мене код аута, јер ја сам ауто поправљао. Тами сам био ту негде при крају код кабине да ставим алат унутра и командир кад је код мене пришао каже мени „Дошао сам сад из Крива, добио наређење да ове из затвора превеземо за Керезишу“. Ја му говорим, кажем ладно, читави дан сам радио на ауту немам шофершајбне, нафте немам, кажем ајде остави то за сутра. „Не, морамо то одмах да одвеземо“. Ту смо ушли код мене у кућу да се ја пресвучем, у стан у ствари да се ја пресвучем, отерем руке и да узмем наоружање. Командир је узео кључеве, сео у ауто и отерао комбв до станице милиције и паркирао га на рикверц. Нама је наређено нама четворици да дођемо за њим до станице милиције. Кад смо дошли тамо он је стао у ходнику и држи у рукама две изолир траке. Кад смо ушли унутра наредио је мени и Богуновићу да

сиђемо доле у затвор да изводимо једног, једнога да изведемо. Сиђи смо доле, затвор није био закључан уопште, скинули ону резу, то је како да вам кажем, има она цитангла велика једна реза и пребацили, скинули. Ја мислим да је био [REDACTED] али немојте, могу 99% али нисам сигуран да је [REDACTED] био. Ми смо га извели горе и док смо ми њега извели горе, горе су ови други већ лезли руке и траку око уста. Ја сам изјавио али 99% да сам и ја лезио руке али гарантујем да нисам стигао до њега да дођем пошто сам ја остао задњи да ставим резу, да закључам поново, а има 20 степеница, док сам ја дошао он је већ био, како је река, залепљена уста и руке су биле на леђа. Командир наређује да га изводимо напоље ја и он. Ја и командир Будисављевић и мени наређује да останем код комбија код задњих врата. Остало, ја унутра више нисам улазио, ко је остале изводио, ко их је залепио, довели су их, ставили смо их у комби, отага је наредио да сједне Малиновић и овај [REDACTED] отага са овим [REDACTED] а. Мени је наредио да возим. Напред смо били ја, командир и Богуновић сједили. Каже мени „Вози идемо према Љубову, Кореници“. Дошли смо на пункт, тај војни пункт милинајски, то је било мешано једно и друго, то је командир возио на смјену њих ту и одатле их враћао натраг. Онда с њима кад су га питали где да идемо, „Идемо за Кривин“. Ишли смо једно па можда је 3, 4, 5 километара, не мерем оценити, командир ми је реко каже „Па ми смо прије три-четири дана убили ову жену од [REDACTED] а“. Мене је одмах пресекао стомак и док сам ја продужио даље, каже мени „Скрени десно“, ту има јелина кривица, ја сам скренуо, морао сам и на друму ми каже „Стани ту“. Ја сам стао на друму, изишао је напоље командир, за њим Богуновић, мени је наредио да пустим Малиновића и [REDACTED] а отага из задњег дела где су и ови били. И они су чашли ту два велика храста, командир је отишао први, Богуновић за њим и ова двојица су отишли тамо за њим и мени наредио да ту стојим. Ја сам ту стајао можда својих пет минута. Зовну ме да скренем. Ту има живица једна уз друм, па ајмо рећи 50-60 метара можда и ја сам продужио даље, он ми је руком показао да скренем десно. Скренуо сам десно право сам возио до два храста, разумете, до два храста сам довезао. Ту сам стао, угасио, ја сам морао ради себе, ухватио ме, ја се извињавам, пролив, ту сам чучнуо. Он је сео у ауто и вратио га на рикверс. Пошто је изашао напред, пронашао је ту јаму, знао је за јаму и вратио на рикверс. Ја кад сам обавио то ја сам чуо, док сам био ту једно пет, шест плућања, више нисам чуо, разумете и онда кад сам ја завршио ја сам се полако обукао и дошао до комбија и уз комби ту нађем Богуновића и ја и Богуновић смо ту стали, а иза комбија стајали су командир, Малиновић и Новаковић. Кад сам пришао ближе иза врата сам видео, тада нисам могао да се сетим, леже два леша. То је даљина, ајмо

рећи од рупе два до три метра, 'ајде два, није даље. Командир наређује „шта чекате, да их гурнемо“. Ја и Богуновић смо их гурнули у ту рупу и то вам ја имам да испричам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све што имате да изјавите?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите бранилац оптуженог Груичића?

АДВ. МИЛАН ЕЛИЋ: Да ли је икакав договор постижан између вас у погледу тога где ће се, зашто се воде?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја уопште не знам да ли су они имали договор, са мном није никаквог договора било, ама ни, само ми је дошао, још ми каже ја му говорим немам нафте, он ми каже фино сипаћемо у Кореници нафту. То је толико Вам ја могу да кажем, а никакав договор да се побију. Нисам а то је приводио, лишио слободе, нисам ја шта имао са њима, ни ништа, ништа, ништа, ето ја Вам кажем, ништа.

АДВ. МИЛАН ЕЛИЋ: Да ли си имао оружје код себе и да ли си га употребљавао?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Оружје сам имао, имао сам пиштољ и пушку, ништа нисам употребио, али то може и да посведочи и рекао је Богуновић је био испред мене, ја сам дошао на крају и већ је све било готово и да сакрију мртве, људи су били мртви, само нам је наредио „гурните доле и здраво“.

АДВ. МИЛАН ЕЛИЋ: Чакле, није знао, да ли си знао шта се дешавало пре са делом породице претходних дана?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не, али жао ми је једно што ћу сада ако могу да поставим једно питање господину Малиновићу и господину Богуновићу. Зашто ми нису казали да је господин командир убио ову. Да, да, зашто ми они нису казали да је командир убио? Нешто се командир валио и рекао мени прије пет, шест дана, па нема, не знам не могу да варујем то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Заменик тужиоца за ратне злочине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви познавали породицу?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Познавао сам само овога најстаријег тога, он је био човек ловац у једном ловачком друштву, ја сам био у другом ловачком друштву, разумете и знали смо се некада срести. А овако да сам остале познавао из виђења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли су били војно ангажовани у то време?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ништа Вам о томе не могу рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте их виђали у то време? Не?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не. Да Вам кажем, извињавам се, одржавао кола и довозио муницију, храну, како сам могао, ја сам био на терену или сам радио, ја нисам, а то је 20 километара, како да Вам кажем, удаљено одатле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ја ћу Вам овако предочити, када сте саслушани били 28.12.2009. године у Полицијској управи Сомбор. Ви сте овако рекли: „У стан су дошли Будисављевић, Богуновић, [REDACTED] и Малиновић. Будисављевић је питао да ли је поправљен комби, пошто треба да се одвезу [REDACTED]“. У том моменту Ви не знате какве су његове намере с њима, али сте мислили да хоће да се возе у Книн у затвор?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не, он је мени рекао, ја могу и да сам рекао па сам испустио то да се возе за Кореницу, а рекао у Книн да се возе на пункт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам сад предочавам, тад сте рекли у Книн, баш сте рекли у Книн. То није тачно, него шта је тачно?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не, не, за Кореницу гарантовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Кореницу?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да, гарантујем, јер ми смо пре припадали Станици милиције Кореница. Ја нисам ни знао тај моменат да смо прешли за Грачац у ту станицу милиције, разумете, јер сам ја лично довезао ауто милицајско из Коренице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље сте рекли 28.12.2009. године овако: кажете да сте учествовали у лепљењу траком тако што сте им везивали руке и уста.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не, уста ја нисам везивао. Ја сам рекао, ево сад сам Ва^м то малопре казао, рекао сам, али 99% да нисам, јер нисам могао да стигнем то је прошло 18 година, извините, не мислим да лажем, да ћу да слажем ако јесам јесам, ако не ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја само то предочавам, нема Ви шта да се извињавате. Ваше право је да се браните како Ви сматрате да треба. Ја само Вас питам, због 28.12.2009. године кажете учествовали сте у лепљењу траком тако што сте им везивали руке и уста, сад кажете да нисте?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Само једног, ја сам био присутан само док је овај први био везан, јер сам ја после био напољу, ја нисам ниједног тренутка видео ко је остале везао, разумете ме. Ја сам био напољу код комбија, тако ми је командир наредио да стојим и да ту чувам стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви кажете да сте само извели [REDACTED] а, је ли тако?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Само М [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте извели?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја и командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Приликом суочава са Будисављевићем Ви сте рекли да сте заузели руке М [REDACTED] у, је ли тако?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па могуће да сам ја рекао, али гарантујем да нисам, разумете, јер то је прошло дуго времена и док је он изашао напоље горе ја сам требао да закључам врата, навучем резу и двадесет степеница да изађем горе, он су са већ завршили и командир и ја сам пошао поново натраг по друге, командир се на мене раздрао и каже „идеш напоље“, да останем напоље. Е, тако је било ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље кажете 28.12.2009. године: „Када смо [REDACTED] извели и ставили у возило Чедо ми је рекао да возим, рекао ми је да возим за Љубово Село које је удаљено око 12 километара од Теслинграда и када смо дошли у Љубово Чедо ми је рекао да станем на друм како би осмотрио где се налази јама „Голубњача“.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па јесте то, Чедо је рекао да возим према Љубову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вама кажем како сте Ви рекли, значи Ви сте рекли „рекао ми је да возим на Љубово Село“, значи нисте спомињали, данас сте рекли према Кореници, шта је тачно је ли на Љубово?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: То је исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је исто, али нисте спомињали Кореницу?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте спомињали Кореницу?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја сам онда заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само на Љубово?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Има тамо у папирима где сам је спомињао, ја сам видео у папирима, извините не могу се сјетити сад тачно који је, али има у папирима где сам тачно рекао и за Кореницу да их возимо. Извинијавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постоји да сте рекли, то сте и сад рекли да се вози за Кореницу, то сте све рекли, све то разумем и да је исти правац, све али сте рекли на Љубово. А шта има у Љубову?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па то је према Кореници кад идемо и ту је пункт, пролазимо пункт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, шта је Љубово, зашто да их возите у Љубово?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: То је брдо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Разумете сад што?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, уопште не разумем. „Чедо ми је рекао да возим и рекао ми је да возим на Љубово Село“. Шта да радите у Љубову?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Шта ја знам шта да радим, па идемо према Кореници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам. Не, тад нисте рекли према Кореници.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не, нисам рекао, али возимо на Љубово, идемо према Кореници. Није он мени нагласио Чедо да их возим негде да ће их побити или нешто да ће од њих да направи, то уопште није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кад кажете „да их возим на Љубово“, шта Ви у том тренутку мислите, шта да радите на Љубову? Шта има на Љубову?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Шта да ја мислим, ја сам мислио даље предузимамо десно за Кореницу, е то је моје мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте то рекли.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Нисам рекао али сам мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то на Љубову, шта бисте Ви, каже вам вози на Љубово, шта имам, имам затвор, имате кућу, неко станује тамо, зашто их возите, шта је у том моменту шта сте Ви помислили шта да радите на Љубову?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па ништа да не радим, ја сам мислио да ћемо даље да предузмемо за Кореницу, ето то Вам могу рећи, немам шта да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кад Вам је рекао Чедо да ћете стати на друм да погледа где се налази јама „Голубњача“, сад то нисте рекли?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: То ми је Чедо рекао да скренем десно, то више није према Кореници, то скренем десно према Свариковом Селу, Удбини и море се за Книн, па 5-о километара и Чедо је рекао „стани ту“. Ја сам ту стао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ишао је напоље Чедо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто вам је рекао стани ту?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да станем, једноставно само да станем ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет Вам указујем на разлику, 28.12.2009. године Ви сте овако рекли: „Чедо ми је рекао да станем на друм како би осмотрио где се налази јама „Голубњача“.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није то исто, немојте Ви сад јесте, сачекајте да Вам предочим. Значи Ви сад кажете стали сте а не знате зашто?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па стао сам на друм, Чедо је и Богуновић изашли напоље и отишли да пронађу јаму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, сад нисте то рекли, зато Вас питају?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Мени је наредио да пуштим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у том моменту сте знали да је отишао да погледа где је јама?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Тако је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: А он као овде говори да сам ја знао где је јама. У том моменту мени наредјује да пуstim Малиновића и ~~Богдановића~~ и да их пошаљем поред та два храста за њим. Чедо кад је пронашао ту јаму мене је зовнуо да прођем друмом „ајмо 50-60 метара“ и руком ми показао „скрену десно“. Ја сам скренуо десно до та два храста, ту сам стао. Ја Вам кажем ја сам изашао испред аута, ту ме уклатисе пролив. Ту је командир узес ауто и вратио га на рикверц. Како, ја нисам ни знао, никад у животу нисам био на тој јами. Светла немам, како да га вратим ја на рикверц. Он је вратио на рикверц, ја сам ту остао. Ја сам после кад се завршило чуо сам 5-6 пуцњева. Разумете. И после кад сам ја завршио ја сам полако уз комби пришао и нашао сам Богуновића са десне стране аута уз врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми сад овако 28.12.2009. године и када сте уопште били сапутници. Ви сте стално говорили „Чедо је рекао, Чедо је рекао, Чедо је рекао и рекао“, а сад стално говорите „наредио“?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па исто ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто? Је ли исто рећи и наредити?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Он је мој командир, једино мени је био претпостављен, ја сам био у милицији и шта ми је год рекао, Чедо је рекао мени да возим кроз усташке положаје муницију и mine.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви сте рекли да је, после сте променили па сте, више нисте говорили „рекао“ него кажете „наредио је да један изводи, а други да их спроводи уз степениште“?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па да, и тако сам ја изашао кад смо ми изашли овога првога смо везали, ја сам са њим изашао напоље, остао код комбија, а после не знам ко је изводио, ко је везао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да тала, да сте тада постали свесни намере својих сабораца, тада сте постали свесни, када, када су везивани бити?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да, кад је почело везати уста, није ми било јасно зашто, разумете ме. Никада се ја с тим нисам бавио, никада то нисам радио и пита како да ја знам које су намере и шта су намере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте завезали руке [REDACTED] у шта сте мислили тад у том моменту зашто га везујете?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па да веже руке да их возимо за Кореницу да не побеже, једино сам то само мислио, ништа друго нисам мислио. Шта да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли сте се Ви плашили Чеде Будисављевића?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Како се не бих плашио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: На зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па објасните?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па плашио сам се прво као ја, мени претпостављени плашио га се командир, плашио га се начелник, а да ја се не бих плашио. Га нека начелник није смео примити наоружаног него га најпре мора разоружати да с њим разговара. Командир је плакао кад је давао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неку ситуацију непријатну са Чедом Будисављевићем?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Имао сам као што ми је наредио да кроз усташко положаје морам да возим, ту ми је глава висила о коњу, ја нисам смео да одбијем, нисам смео да одбијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте уопште нешто прокоментарисали тада кад сте видели, па зашто их везујемо, које су намере?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ништа, нико то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На то нисте смели да кажете?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Нико реч ниједну није проговарао верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте пуцали?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А што?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Како да ја пуцам кад сам ја вршио нужду и пришао а Богуневли је стајао ту испред мене, док сам ја дошао ови су лежали мртви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули Будисављевић шта је рекао да сте и Ви пуцали?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па то може казати да сам ја побио сам све Будисављевић, ето то може да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рекли „да су дошли код мене и да је Чедо рекао добно сам изрецање да ове возимо у Кореницу“?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога је добио наређење, је ли Вам рекао од кога је добио наређење?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Из Книна да је дошло, није ништа рекао ко му је дао наређење, ништа ми није то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих Вам сад предочила, чули сте Богуновића како је износио своју одбрану. Он каже да никада није сишао у подрум?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Био је у подруму са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чули сте шта је рекао, ништа нисам коментарисала. Он каже да никада није ушао у подрум, да никога није везивао, а Ви кажете да смо ја и Богуновић?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Нисам рекао, извините, нисам рекао да је везивао, али је у подруму био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је са Вама?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радио у подруму?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Само скинули резу и онда је он отишао напред док сам ја навукао резу поново натраг од тог [REDACTED] на кад смо извели, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је извео [REDACTED], Ви и?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Отишао је са Богуновићем док сам ја навукао и онда сам ја дошао из њим горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је извео, Ви и Богуновић или Ви и Будисављевић, поразумим?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја и Богуновић, не Будисављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сте извели [REDACTED]?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да уопште није био доле, зато Вам предочавам, зна ли то није тачно што каже он?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Онда није тачно ваљда што ја говорим. Сад ко лаже један од нас двојице, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако сте даље рекли: „Када смо ја и Богуновић дошли до просторице у којој су били затворени [REDACTED], он је склопио резу, отворио врата и рекао айде идете за Книн“?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесте, тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је створио резу?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Богуновић. То само дигне ону шипку велику и отворио и онда овај је изашао први и он за њим, ја сам после затворио и исто сам за њима кренуо горе. Ту има једно 20 степеница, не знам вам тачно рећи колико има, али има доста из подрума ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања даље? Изволите, оптужени изволите. Чедо Будисављевић, да ли имате Ви неко питање? Па је ли чујете шта каже?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Чуо сам то већ више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, станите овде. Да ли видите да он каже да он ништа не зна?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Чујем наравно, чуо сам то више пута, то је поновљено читаво време поступка. Чујем исто да каже да је Богуновић био, Богуновић каже да није пуцао, јесте пуцао, није, шта да кажем, немам шта да читам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он каже да се Вас плашио, да није смео ништа да одбије, све што кажете морао је да Вас послуша?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Шта да Вам кажем, ја кажем да се нико од њих није плашио, напротив зашто би се плашио, због којег разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево дво је објашњење.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја све, значи икакве погодности ако сам могао некеме да учиним то сам чинио њима. Значи, ако су неке ситне погодности биле да не иде на стражу, да ово, да оно, да га задужим с нечим да му је лакше ја сам то радио њима наравно.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Које су то погодности биле?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Значи, никаквог разлога није било код од ове данас тројице присутних овде, укључујући и [REDACTED] да се мене плашио, ја то категорички говорим.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: А које су то погодности биле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема значи? Изволите.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богуновићу, да ли чујете шта каже Груичић? Станите овде. Ви кажете никада нисте били у подруму, а он каже да сте били, да сте отац или резу, да сте извели [REDACTED] а?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја не могу тврдити, ја се не сећам да сам икога изводио из да сам уопште улазио доле у просторију, у притворску просторију, нисам могао ни везати никога, нисам могао с једном руком нормално нисам могао ништа да урадим, а да сам улазио доле у просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то није тачно што каже Груичић?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не могу тврдити, ја мислим да нисам ја улазио доле у просторију уопште, уопште силазио у просторију нисам ни де доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете сести. Браниоци, да ли има питања?

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Када сте извели [REDACTED] из подрума горе, рекли сте да је имао везане руке. Моје питање је да ли је имао траку преко уста?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесте, прије су му уста везана него руке, кад сам ја дошао горе видео сам уста су му већ била завезана, разумете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председнице, могу ли ја да питам нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви некада осим ове прилике учествовали у превозу неких лица која су лишена слободе?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Никада нисте водили?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте некада видели да се неко ко је лишен слободе спроводи или негде води током Вашег боравка у оно време?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или другим речима је ли уобичајено да неко?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Једино могу рећи једно. У Книн кад сам дошао у затвор нашао сам два [REDACTED] који су били затворени и кад сам случајно ушао у купатило из вишења смо се знали случајно и он мене пита шта ћу ту, ја питам њега шта каже „Чедо ме ухасио“, то су била два рођена брата из села [REDACTED], не знам име, презиме, али знам од ћаће им како су се звали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није то важно за овај предмет.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не, ја возио нисам никога. Ја Вам гарантујем животом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А нисте никога ни видели ко је био лишен слободе?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Никада за време боравка тамо?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислио сам да Вас питам да ли је уобичајено да се неко ко се води у Кореницу или Книн или било где води са селотејп траком преко уста?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Дозволите, нисам ни за Книн, ни за Кореницу, једнога човека ја нисам одвезао. Ја сам био претежно храна, муниција, како да Вам кажем и Богучевић је командант Територијалне одбране, претежно смо звали ја и Ви и људство, људе не. Е толико Вам ја имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да изјавите у своју одбрану?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сести. Изволите.

АДВ. ГОРАН БОРЂЕВИЋ: Везано за питање колеге Милана Лукића, само бих хтео једно додатно питање да појаснимо. У тренутку кад сте [REDACTED] изводили, је ли М [REDACTED] био у униформи, М [REDACTED]?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не, у цивилу колико се ја сећам.

АДВ. ГОРАН БОРЂЕВИЋ: Или у униформи?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја мислим да није био у униформи.

АДВ. ГОРАН БОРЂЕВИЋ: Добро. Приликом Вашег боравка тамо у тим ратним данима, ко је давао наређења у Личком Осику, [REDACTED] или Чедо Будисављевић?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па и један и други, један и други, не може бити само Чедо.

АДВ. ГОРАН БОРЂЕВИЋ: Чије се наређење слушало или поштовало?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па и једног и другог.

АДВ. ГОРАН БОРЂЕВИЋ: И једног и другог?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: И једног и другог.

АДВ. ГОРАН БОРЂЕВИЋ: Је ли било ту још неког од полицијских званичника који су давали наређења сем њих двојица или само њих двојица?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па ја колико знам да није било.

АДВ. ГОРАН БОРЂЕВИЋ: Немам више питања.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Колико ја знам да није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више питања, можете сести.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо практично завршили са саслушањем оптужених. Да ли сте сагласни да извршимо увиде у доказе који су у списима имајући у виду да постоји сагласност да се врши увиде у све доказе осим што сте предложили да се поново испита у својству сведока Насанчић, да се поново, само мало још, да се поново испитају судски велгади прео др Давор Стриновић и Ђорђе Алемпијевић, затим да се испитају чланови породице оптуженог Малиновић Мирка, и то [REDACTED] [REDACTED], добро то су већ предложи о којима ћемо одлучити и да се из списка издвоје записници о увидају. Дакле да ли сте сагласни да све остале писмене доказе прочитаме? Тужилац је још рекао и на припремном рочишту и Ви сте се сви изјаснили у том смислу, значи можемо да извршимо увиде.

АДВ. ГОРАН БОРЂЕВИЋ: Судија извињавам се, само да појаснимо значи, не само записника о увидају, већ и записника о саслушању пред истражним суђењем у Крапу, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се издвоји?

АДВ. ГОРАН БОРЂЕВИЋ: Да се то издвоји значи у комплекту све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то ћемо одлучити. Добро. Изволите.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Поштована председнице волио би да знадем ко је се луде похапсио, ко их је довео у затвор, јел ме разумете што мислим да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ми не утврђујемо овде.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ко их је лишио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ми не утврђујемо овде ко их је похапсио, не утврђујемо.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: А тамо у папирима пише да смо их ми лишили слободе, па ја немам пома са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су претходно лишени слободе, а никоме није стављено то на терет да је лишио оптужене, је ли тако тужиоче, ту нема отписа радње да сте се уклањали у лишењу слободе?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја се извињавам онда, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него да су претходно лишени слободе и све оне остале дате радње које су вама прецизиране.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јер ја сам мислио да се то односи на нас. Извините. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још само би питала за ово да се одреди ново вештачење на окривности да ли је опт. Богуновић способан да буде извор информација, да ли је компромитована његова способност за репродукцију, да ли то значи да нисте сагласни, врло нејасно ми је, прво сте предложили да се поново испитају судски вештаци, односно да се испита конкретно вештак који је вештачио способност Богуновића, а после сте рекли и да се одреди ново вештачење. Шта ви уствари сада предлагате, ново вештачење или да се непосредно испита судски вештак Влашић?

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Предлажемо ново вештачење у циљу утврђивања, значи не доводи се у питање способност за расуђивање опт. Богуновића, већ само способност да интерпретира догађаје из прошлости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Врши се увид у извештај из КЕ МУП-а РС од 11.01.2010. године за Будисављевић Чеду, Мезиновић Мирка, Богуновић Милана.

Врши се увид у захтев за спровођење истраге Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ 6/10 од 18.05.2010. године.

Врши се увид у извештај вештака специјалисте медицинске психологије Верике Јелић за опт. Будисављевић Чеду од 15.02.2010. године, за Богуновић Милана од 18.02.2010. године, за Груичић Богдана од 19.02.2010. године и за Малиновић Мирка од 25.02.2010. године, налаз и мишљење др Влашки Милојка, Опште болнице «Др Р. Симоновића» Сомбор, Одељење психијатрије од 24.02.2010. године, извештај из КЕ, Република Хрватска Министарства правосуђа број 514-04-02-02-10-02 од 26.05.2010. године за Богуновић Милана, Будисављевић Чеду, Груичић Богдана и Малиновић Мирка, у налаз и мишљење судског вештака Ђорђа Алемпијевића, у решење Вишег суда у Београду, Одељење за ратне злочине о спровођењу истраге против [REDACTED] и [REDACTED] у предмету Ки-По, 87/2010 од 18.06.2010. године, као и решење о одређивању притвора и наредба за издавање потернице од 18.06.2010. године; у решење о прекиду истраге против Орловић Душана и Новаковић Горана Ки-По, 87/2010 од 28.06.2010. године, поднесак заменика тужиоца за ратне злочине од 20.05.2010. године којим извештава да је преузео кривично гоњење против [REDACTED] Будисављевић Чече, Малиновић Мирка, Богуновић Милана, Груичић Богдана и Новаковић Горана.

Врши се увид у извештај из КЕ ПУ Зрењанин од 10.09.2010. године за Груичић Богдана, Малиновић Мирка Богуновић Милана, Будисављевић Чеду, у службеном Беловику Службе за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима К-П62 Су 44/10.

Врши се увид у изводе из прекривајне евиденције као и извештаји из КЕ од 22.09.2010. године,

Врши се увид у извештај лекара специјалисте за [REDACTED] од 27.10.2010. године, као и за Сукур Јеку од 02.11.2010. године,

Врши се увид у скице места ликвидације породице [REDACTED] сачињене од стране оптужених Груичић Богдана, Богуновић Милана и Будисављевић Чече,

Врши се увид у у извод географске карте достављене од Републичког геодетског завода, Сектор за картографску обраду и издаваштво.

Врши се увид у допис Републике Хрватске, Управе за заточене и нестале од 26.10.2007. године, у записник састављен код Завода за судску медицину и криминалистику у Загребу од 04.10.2004. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви ово тражили да се издвоји, за ове извештаје јесте Ви то тражили да се издвоји?

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Записници судске медицине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

У извештај ДНА лабораторије Завода за судску медицину и криминалистику од 10.02.2004. године, потврда о смрти за [REDACTED] та, у записник састављен код Завода за судску медицину и криминалистику у Загребу од 01.10.2004. године, у извештај Завода за судску медицину и криминалистику од 10.10.2007. године као и мишљење проведене анализе ДНА за [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] у резултати анализе ДНА за [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] у потврду о смрти Завода за судску медицину Загреб за [REDACTED] у [REDACTED], у записник Завода за судску медицину од 01.10.2004. године од 04.10.2004. године, у потврду о смрти за [REDACTED] а [REDACTED] Завода за судску медицину Загреб, у потврду о смрти за [REDACTED] на [REDACTED], у обавештење Дома здравља Оуаци од 26.11.2010. године, у здравствени картон опт. Богуновић Милана достављен од стране Опште болнице «др Радивој Сименовић» Сомбор – Одељење за дневни третман психијатријских болесника, у извештај МУП РС, УКП, Службе за откривање ратних злочина од 26.11.2010. године; у извештај Министарства правде БиХ бр.02/1-3-11631-10 од 19.11.2010. године везаним за провере за лице [REDACTED] [REDACTED].

Врши се увид у медицинску документацију за опт. [REDACTED] [REDACTED] достављену од стране Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Дирекција у Новом Саду од 09.12.2010. године,

Врши се увид у допис Жупанијског суда у Карловцу од 06.12.2010. године којим је суд обавештен да у списима који поседује Жупанијски суд у Карловцу не постоји записник о увиђају на месту убиства [REDACTED] [REDACTED], нема података о скици места, фотолаборату, и да не постоји аудио и видео запис везан за кривично дело извршено код јаме «Голубњача».

Врши се увид у документацију Жупанијског суда у Осијеку Кир.991/10 од 24.11.2010. године, обавештења Жупанијског суда у Чаковцу, Копривници, Беликој Горици, Буковару, Бараждињу, Пожеги, Бјеловару, Задру, Славонском Броду, Ријеци, Вировитици, Сиску, Дубровнику, Шибенику, Сплиту, Пули, Бујама, Лабину, Пазину, Поречу, Ровињу, у допис Жупанијског суда у Госпићу бр.21 Су 423/2010-2 од 02.11.2010. године, у допис Жупанијског суда у Госпићу бр.Кр.14/10 од 16.11.2010. године, у допис Жупанијског суда у Карловцу К. 16/10-186 од 30.11.2010. године, у оптужницу Жупанијског државног одвјетништва у Госпићу бр. ДО-К-4/00 од 29.12.2009. године, у службену белешку од 10.01.2011. године, и 12.01.2011. године, у обавештење проф. Давора Стриновића из Завода за судску медицину и криминалистику – Загреб од 14.01.2011. године, у допис Жупанијског суда у Госпићу од 20.12.2010. године у прилогу кога је достављен допис Амбуланте Удбина којим нас обавештавају да опш. Милан Бегуновић у ајбуланти у Удбини не поседује никакву медицинску документацију, у решење Жупанијског суда у Госпићу Кио 90/96-8 од 16.01.2001. године, у поднесак Жупанијског државног одвјетништва у Госпићу број ДО-К-4/00 од 11.01.2001. године, у допис Републике Хрватске, Министарства обитељи, бранитеља и међугенерациске солидарности број 519-08-10-3 од 22.01.2011. године - подаци за [REDACTED] Управе за заточене и нестале, и то службена евиденција као и оперативна евиденција, у допис Опћинског суда у Госпићу број 21 Су 54/2011 од 01.02.2011. године, везано за чињеницу да није покренут поступак ради проглашења нестале особе [REDACTED] за умрлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни да се изврши увид у исказе сведока [REDACTED], Драгановић [REDACTED], Јурица [REDACTED], Миливојевић Таско, [REDACTED] Брада, [REDACTED], [REDACTED] оштећених [REDACTED] значи јесмо постигли сагласност да се изврши увид.

На саглазани предлог странака врши се увид у записнике о
исказима сведока [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED],
[REDACTED] и [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] и [REDACTED]
Драгана; сведока оштећених [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED]
[REDACTED] и [REDACTED]; сведока оштећених [REDACTED] и [REDACTED]

Врши се увид у пресуду Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К-По2 46/2010 од 14.03.2011. године, као и у решење Апелационог суда у Београду од 09. и 10.11.2011. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остало је да веће одлучи о овим вашим предлозима да се поново испитају судски вештачи пороф. др Давор Стриновић и Ђорђе Алемпијевић, да се поново испита сведок [REDACTED] да се одреди ново вештачење на околности да ли је опт. Бегуновић Милан способан да буде извор информација, тј. да ли је компромитована његова способност за репродукцију. Предлог браниоца адв. Дозет Ђорђа да се испитају чланови породице Малиновић Мирка и то [REDACTED], [REDACTED] на околности личности Малиновић Мирка, како и предлог да се из списа издвоје записници о увиђају Окружног суда у Книну Ки.бр.1/91 од 20.11.1991. године, затим записници о саслушању пред Окружним судом у Книну, као и допис ВБА од 26.11.2010. године. Добро.

АДВ. ГОРАН БОРЕВИЋ: У овој фази поступка ја повлачим предлог који се односи на саслушање. ~~_____~~ На припремном претресу предложили смо и његово саслушање, у овој фази поступка повлачимо предлог.

Бранидан ади Геран Ђорђевић повлачи предлог да се непосредно
испита сазнање [REDACTED] и [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВРЪХ: Ви сте сагласни сви. Добре.

CYR. BOHONM

P E E E E

ГРЕВЧЕВИК ДАВА: Само мало, то је било на припремном рочишту, Ви сте то само саопштили на припремном рочишту, сада нисте предлагали

претходно, нисте. Добро. То би било то. Е сада ћемо одлучити о вашим предлозима, ви останите овде ми ћемо изаћи на кратко ћемо се повући.

Врши се увид у записнике о испитивању сведока [име] [презиме]
[име] [презиме]
Вене доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ ПРЕДЛОГ адв. Горана Ђорђевића да се поново испитају судски вештачи проф. др Давор Стринковић и др Ђорђе Алемкијевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће је донело одлуку да се овај предлог одбије из разлога што је сувишно, они су јасно дали свој налаз и били су испитани везано за њихов налаз и мишљење.

ОДБИЈА СЕ ПРЕДЛОГ адв. Страхине Давидоваца се одреди ново вештачење, а на околности да ли је опт. Богуновић Милан способан да буде извор информација, тј. да ли је компромитована његова способност за репродукцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај предлог Ваш је одбијен из разлога што на ове околности се вештак управо изјашњавао, судски вештак Влашки и управо на ту околност да ли је компромитована његова способност за репродукцију. Вештак се јасно изјаснио и рекао да је оптужени Богуновић Милан способан.

ОДБИЈА СЕ ПРЕДЛОГ адв. Дозет Ђорђа да се испитају чланови породице опт. Малиновић Мирка и то [име] [презиме], [име] [презиме] и [име] [презиме] на околности личности Малиновић Мирка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће налази да је то сувишно.

ОДБИЈА СЕ ПРЕДЛОЗИ да се издвоје записници о увиђају Окружног суда у Глину, Кн.бр.1/91 од 20.11.1991. године, записници о саслушању пред Окружним судом у Глину, као и допис ВБА од 26.11.2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће налази да су ови докази законити, те из тих разлога нема основа за издвајање истих.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Врши се увид у спис Вишег суда у Сомбору Ки 104/09, у захтев за спровођење истраге Окружног јавног тужилаштва Сомбор бр.31/06 од 30.12.2009. године, у решење о спровођењу истраге Окружног суда Сомбор од 31.12.2009. године, у решење Вишег суда Сомбор бр.Ки.104/09 од 04.01.2010. године, у наредбу Вишег суда од 04.01.2010. године, у лекарску документацију за снт.Богуновић Милана од 03.12. и 08.12.2009. године Здравственог центра Гачки Грачаци, у [REDACTED] за Богуновић Милана, Здравственог центра «Др Радивој Симоновић», у извештај лекара специјалисте број картона [REDACTED] Здравственог центра «Др Радивој Симоновић» Сомбор, као и извештаје лекара специјалисте Дневне болнице Здравственог центра.

Види се увид у спис Окружног суда у Сомбору Ки.82/06. Врши се увид у записник о увидају од 20.11.1991. године.

Врши се увид у спис Окружног суда у Книну бр.Кио.2/91 и спис Жупанијског суда у Госпићу Кио.12/01, врши се увид у решење истражног судије Окружног суда у Книну, САО Крајина, број Кио. 2/91 којим је одређен притвор против осумњичених Будисављевић Чеде, Груичић Богдана и Богуновић Милана, а који им се рачуна од дана лишавања слободе од 15.11.1991. године. Врши се увид у поднесак ВЕА бр. 16699-2 од 26.11.2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо прочитали изваз судских вештака др Ђорђа Алемићјевића, др Вериде Дедић, Милојка Влашки, сведока проф. др Лавора Стриновића.

Односно вршимо увид

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то би било. Да ли има неких нових предлога за допуну доказног поступка?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужилац нема.

Нема нових предлога за допуно доказног поступка.

Председник већа објављује да је доказни поступак завршен.

ЗАВРШНЕ РЕЧИ

Заменик тужилаца за ратне злочине у завршној речи изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све оно што је тужилац рекао у завршној речи на претходном суђењу, прел овим истим већем, стоји и дан-данас, дакле све оно што је речено у тој завршној речи, представља завршну реч коју ћу данас дати, али да бих избегао понављање тога, рећи ћу да је то све садржано у том што се већ и у Вашим списима налази и са чиме су сви упознати, па то не бих сада понављао.

Оно на шта бих се осврнуо у садашњој завршној речи, данашњој, јесте оно што се десило у међувремену од те задње завршне речи па до данашњег дана. Дакле, од те пресуде која је била таква каква јесте у првостепеном поступку, дошли смо до поновног суђења, на основу одлуке другостепеног суда, Апелационог суда који је решењем којим је укинуо ову првостепену пресуду, уочио одређене недостатке на које је указао у том укиданом решењу. Ја бих те недостатке на које је указао другостепени суд, поделио у неколико сегмената. Први сегмент тиче се питања наредбе за ликвидацију породице [REDACTED]. Оно што смо ми видели, дакле, током припремног рочишта и овог данашњег главног претреса, јесте да међу странкама је учињено неспорним да је ово кривично дело, дакле ликвидација породице [REDACTED], учињено по наредби окривљеног [REDACTED] [REDACTED], начелника Државне безбедности САО Крајине, против кога је поступак раздвојен. Тиме је, практично, отклоњена дилема ако је уопште и постојала, везано за поменућу наредбу. Дакле, у то време је таква наредба постојала под број један и под број два, поступајући по истој, извршена је ликвидација породице [REDACTED]. Видели смо из данашњег исказа, односно одбране окривљеног Богуновића, да и он говори о томе, да је имао сазнања и он, а и остали окривљени, да је [REDACTED] [REDACTED] тај који је издао наредбу да се изврши ликвидација породице [REDACTED], да је реализација, да је та наредба извршена од стране њих, свих окривљених, сада ко је пре, а ко је касније сазнао, то смо видели и чули на данашњем претресу, на начин како је аудио техником регистровано.

Друго питање или други сегмент који је био споран, по решењу Апелационог суда, јесте каже се да у пресуди првостепеној нису дати

разлози о одлучним чињеницама везано за питање постојања договора за извршење кривичног дела између окривљених и каже овако, није довољна тврдња сведока [REDACTED] и [REDACTED] да су се окривљени дружили и виђали сваког дана и били заједно. Суд мора да образложи зашто се искључиво позива на окривљеног Чеду Будисављевића, да објасни и образложи у ком делу не прихвата одбрану Богуновића и Груичића и зашто, а у условима супротстављених њихових одбрана. Међутим, кажем на данашњем главном претресу, овај, исказ окривљеног Богуновића нам је помогао да сазнамо да је тог договора заиста било, да се то десило управо на начин на који је то рекао да се то десило окривљени Будисављевић. Али не само то, ја бих рекао још једну ствар – да је питање постојања договора за извршење овог кривичног дела била и тада, а и сада је ствар оцене првостепеног суда, то је оно на шта првостепени суд има право да оцењује и да цени из којих разлога и ком исказу поклања веру. Иначе, и без овог данашњег исказа окривљеног Богуновића, значи његове одбране, ја подсећам да је [REDACTED] на претресу 18.01.2011. године рекао да је чуо да су [REDACTED] убијени и бачени у јаму, за то су главни били окривљени Будисављевић, Груичић и Богуновић. Сведок Момчиловић на претресу од 04.11.2010. године, подсећам, наводи да окривљени Чедо Будисављевић је имао, како он каже, „клан“ у коме су били окривљени Богуновић, Малиновић, [REDACTED] и [REDACTED]. Дакле, и ово указује на један чврсти однос и стабилну везу између окривљених, а не неко, „ad hoc“ повезивање и поступање. И сведок [REDACTED] говори у свом исказу 12.01.2007. године, у истрази, о окривљеном Будисављевићу и још четворо његових људи – Груичић, Богуновић, Малиновић, [REDACTED] и [REDACTED]. Из свега наведеног, када се дакле све ово повеже, јасно се може уочити да је постојало њихово заједничко деловање по основу учешћа у ликвидацији породице [REDACTED] а чему је све претходило њихов договор у том правцу.

Kao sporno se pojavilo i pitanje tokom ovog suđenja, statusa likvidiranih članova porodice [REDACTED] da li su oni bili civili ili su bili borbi. Tužiteljstvo je na stanovištu da su oni bili civili i to pozivajući se na iskaze saslušanih сведока прво чланова породице, да кажем, на неке бачије, односно законских заступнике иза покојних [REDACTED], то је [REDACTED] па онда њен супруг [REDACTED]. Како и [REDACTED] Али, и сведока [REDACTED], [REDACTED] Борша, [REDACTED] која су навели да [REDACTED] нису били гољено ангажовани, нити су имали ратни распоред. Тако сведок [REDACTED] на претресу од 04.11.2010. године изводи да су [REDACTED] били на граничном подручју при чему су сви мушки чланови породице [REDACTED] њих трећина, изабавали и био ангажовање. Сведок [REDACTED] на

претресу од истог датума истиче, „[REDACTED] нису били војно ангажовани, сами су се чували, нису имали распоред“. Сведок [REDACTED] каже, сви су они приведени сем тетка, јер нис[REDACTED] приступили јединици САО Крајине“, то је био претрес од 01.12.2010. године. Сведок [REDACTED] на претресу од 05.11.2010. године каже, говорећи о породици [REDACTED] каже, „[REDACTED] није хтео да иде на положај, [REDACTED] су се слободно шетали без страха по граница, тек се вјерка око нашег положаја вјермала“.

И још једно питање на које бих ја у овом тренутку нешто рекао, то је питање закона. Наиме, у укиданом решењу, другостепени суд наводи да је сувишно навођење члана 4 став 1 Четврте женејске конвенције о заштити грађанских лица за време рата, који члан прописује да је предвиђено да ова Конвенција штити лица која се у било ком тренутку и на било који начин нађу у случају сукоба, окупације, у власти једне стране у сукобу или окупационе силе. Ово стога што је првостепени суд на несумњив начин утврдио да се у конкретном случају ради о унутрашњем оружаном сукобу, те је правилно, прибегнуо одредбу члана 3, односно хоће да каже Апелациони суд да члан 4 став 1 Четврте женејске конвенције коју сам сада прочитао, се односи на међународне сукобе, а како је ово унутрашњи сукоб, онда се нема места примени овога. Међутим, ја указујем само на једну другу ствар, а то је да исто то веће Апелационог суда, односно исти тај суд, боље речено, а веће које се само у једном члану разликује од овога већа, је у предмету „Џинановић Милан“ под КЖ бројем 1 По2 10/2010 заузело другачије ставовиште, значи да у једној сличној правној ситуацији је дозволило примену члана 4 став 1 Четврте женејске конвенције.

То је што се тога тиче, у осталом делу, бих рекао само још нешто, а то је по овом новом ЗКП-у, сада се та завршна реч мало разликује у односу на оно што смо ми до сада радили, па се каже да је тужилац у завршној речи дужан да наведе и олакшавајуће околности и отежавајуће, које би требало узети у обзир приликом примене кривичне санкције, па сходно томе, ја сам, овде бих рекао, да у односу на окривљеног Будисављевића, од олакшавајућих околности постоје околности његове неосуђиваности, а рекао бих исто тако да је то и признање овог кривичног дела, јер његов исказ је омогућио да се ова кривично-правна ствар расветли, а једне стране, а са друге стране, видимо и да је јанас окривљени Богуновић такође нешто са тим говорио и практично сјачао тај његов исказ. У односу на другог окривљеног Макиновића, бих указао да од олакшавајућих околности је његово здравствено стање, то је и нама свима видљиво, о томе сигурно неће бити речи и бранилац. За трећег окривљеног Богуновића као и за четвртог окривљеног Груичића, то је њихова неосуђиваност. Што се тиче отежавајућих околности, о томе у завршној речи на претходном

суђењу је било речи, ја то сада немам шта друго да додам, већ сам опис чињенични у диспозитиву оптужнице говори о тежини дела и начину извршења дела и сему томе, да то не бих понављао.

Е сада, постоји још нешто што код мене, право да Вам кажем, ствара дилему, каже да је тужилац дужан да предложи врсту и меру кривичне санкције. Сада шта би то значило, врсту то је затворска казна, у сваком случају, за свака кривична дела, без дилеме, једина санкција по мишљењу Тужилаштва јесте безусловна затворска казна за све оптужене. А што се тиче мере, то је нешто што је, о чему не постоји судска пракса, ја сам покушао да нађем одговор за то и у коментару или у предговору овог Закона, а ми знамо да наша пракса не постоји везано за ово. То би по некој, хајде да кажем, логици неког увида у међународни суд, Кривични суд за бившу Југославију, требало да буде овај висина кривичне санкције али то тако тамо није речено, а пошто постоје неке друге мере, је ли, ја сада нисам сигуран како би то требало рећи. У сваком случају, ја мислим да и став је Тужилаштва, да је казна која треба бити изречена окривљенима, односно оптуженима у овом предмету, ближе максимуму запређене затворске казне за извршено кривично дело. Јасно је свакако да сви немају исту криминалну количину и да је криминална количина коју је оптужени Будисављевић извршио највећа у односу на остале оптужене, што би указивало да се и та казна која би се изрекла у односу на њега, без обзира што су постојале и ове олакшавајуће околности које сам рекао, такве, да за њега има основа да се изрекне казна затвора изнад општег прописаног максимума за ово кривично дело, док је за остале окривљене граница ближе максимуму у оквиру општег максимума за наведено кривично дело. Ето то је изјашњење Тужилаштва везано за меру кривичне санкције.

Заменик тужила за ратне злочине била је код претходне завршне речи и износи оцену доказа у смислу члана 413. ЗКП-а, оцену доказа који су изведени на главном претресу, изводи закључке о чињеницама важним за одлуку, изводи олакшавајуће и отежавајуће околности које треба узети у обзир приликом одлуке о кривичној санкцији за оптужене. Меду Будисављевића, Малиновић Мира, Богуновић Милана и Груичић Богдана и предлаже врсту и меру кривичне санкције, а све на начин како је то евидентирано аудио техником овога суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче овог притвора?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се тиче притвора, све оно што је речено везано за притвор, као став тужиоца на припремном рочишту, важи и данас, знајући сви разлози због којих је притвор одређен, па после продужен, и даље стоје, у складу са овај решењима и првостепеним и другостепеним, како већа овога суда, тако и већа другостепеног суда.

Савира да и даље постоје разлози за продужење притвора оптуженима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извошите, браћо, оптуженог Чече Будисављевића адвоката Лукић.

Адв. МИЛАН ЛУКИЋ: Да ли има шансе да се одложи завршна реч за сутра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите молим Вас микрофон, има, ако желите, да, да ако Ви желите, може за сутра. Само мислим да се то није снимило. Значи Ви предлагате да се завршна реч настави сутра?

Адв. МИЛАН ЛУКИЋ: Тако је, предлажем да се завршна реч настави сутра, а посебно истајући у виду став Тужилаштва о висини казне, неким општим максимумом а казна и предлог да се изриче изнад општег максимума казне, да би ипак могли то мало да образложимо и да проверимо да ли је то уопште био тај закон на снази у то време.

Браћо, оптуженог Чече Будисављевића предлаже да се давање завршних речи одложи за сутра, а све из разлога како је евидентирано аудио тапнском овог суда.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Наставом главног претреса одређује се за:

13.03.2012. године, са почетком у 14.30 часова.

Довршено у 18.20 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА